

AUTHOR _____

NO. 5615

TITLE _____

אבקה
פ' 8136
א' 310

RR _____

IMPRINT

CONSTANTINOPLE, 1516

CALL NO.

ACC. 88072

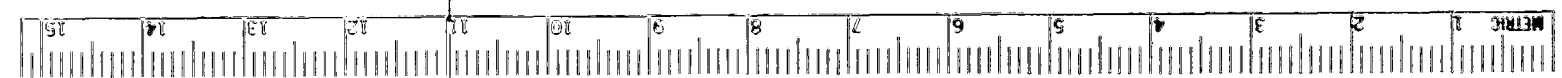
DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

C2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

ספר אבקת רובל

ענין החבור בכללים הדושים רבים גדולים וכוראים לכן קריתי אותו **אבקת רובל**
 למען ירון קורא כי כאשר ירענו הדושים מה יסר יהיה באחד מן החלקים כחכתי **כל**
 חלק יחלק כמה הוא מרבה וכוח הדרך ימצא מה שכפסו חכמה כלי טורח כלל.
הלק ראשון יבאר אותיות עשר מלחמות מלך המשיח

חלק ב יבאר מדרשות מחכמים עליהם השלום

חלק ג יבאר בענין הסוף אחר הפירוש מן הגוף למי היא ואנח **חלק**
 אח' אמת מזה העולם ותביא לנושה אשר לבסוף כזה העולם
 יבאר בענין סוד העולם הבא ולמה קראוהו עולם תבא בסוד כל
 ישראל יש להם חלק לעולם הבא.

חלק ד בענין תחית המתים שעתיד ת' כח' להחיותם ולהשיב אותם חיים כגוף וכמות
 כאשר כתחלה וכיאר כזה החלק כמה סדרות גדולים ועמוקים סוד תחיית
 המתים וכי' סוד אלף שביעי ושתא אלפי הוי עלמא
 יבאר הלכות למטה מסיני כמה הם וסימניהם

חלק ה יבאר יצירת האדם ויבאר כל הגמטריאות שבתורה

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

החלק הראשון

יתברך שמו של הקב"ה כי ישראל מסע על אמונת
 סכא כי יעקב בהר לך ישראל לסגולתו • וחפץ
 לזכותם ונתן להם תורה סכאמר יי חפץ למען דרכו יי תורה וגו' והנחילם אמרו
 זה שמיעם עשר דברות ולא תחמוד סכולם תלויים בו קיים כל התורה • וכל עונד
 עליה ענבה על התורה כולה • יתברך שמו של הקב"ה סכא כל יא ענה ונגדיל תושיה
 וכנגד ידברות הלל מינו חכמים מעלות לנדיקים כל אחת ואחת גרולה מחכירותה
 וחקלם מביאה ליד חמורה ואדם מתעלם בהם עד שמגיע למעלה מכולם סהק' כח
 למעלה מכולם והוא אהל זיהרות מביאה ליד זריות • זריות ליד פרינות פרינות
 ליד נקיות נקיות ליד טהרה טהרה לדי קדושה קדושה ליד עכיה עכיות מביאה ליד
 יראת חטא יראת חטא מביאה ליד חכירות חכירות ליד רוח הקדש ראשונה זיהרות
 סנדיק האדם להיות זהיר מן החטא ומן כל דבר המביאה ליד עברה זה הדבר מביאו
 עד סיהא זריו כמצות וכתובות חסדים וכמעשים טובים וכל מדות טובו ואם היה
 זריו כמצות ועוסק בתורה וזריו במעשים טובים הקדש הזה מביאו עד סיהיה כד
 נפקי מכל חטא ומנוקה מכל טומאה ומכל רסע ואשמה אם עשה כן הדבר הזה מביאו
 עד סיהיה טהור לפני ה' כה ונקי כף וזך ואם היה טהור הדבר הזה מביאו עד סיהיה
 קדוש וגדול לפני בראוי ואם היה קדוש הדבר הזה מביאו עד סיהיה ירא שמים
 עניו וסבל רוח לפני • וזו ואם היה עניו הדבר הזה מביאו עד סיהיה ירא שמים
 ואזכ למקום ואם היה עניו כן מביאו עד סיהיה חסיד וגומל חסדים לכל הנריקות
 גום סיהיה כן עניו ענה עליו וזהו המעלה העליונה שאין למעלה הימנה והנזק
 חתולה למעלה ממעלה לחסות עד שהיא מגיע לווה עליה הגרולה המעולה מכלל
 סאם היה זהיר מה סכרו הקב"ה ממלטו מכל

שבר עשר מעלות
 כד וטובה ומכל מיני מחית ומכל מיני פ
 פורעניות והוא כזה ראת כפסו מילט • ואם היה זריו במצות מה סכרו • הקב"ה
 מרחיב את לבו ויחיר את עיניו כה זור התורה • וסכאמ דרך מצותיו ירחיק כי תהיב
 לרי יזום היה סרום מה סכרו הקב"ה רובה אונתו כגולתו • סכאמ וירביל אתכם מן
 סיב ויסל יזום לזי יזום הי • כקי מה סכרו הקב"ה טובה אונתו לפניו ומשמחו כח פלמן
 סכאמ יזום יזום יזום יזום • ואם היה טהור מה סכרו כקרא אונתו של
 הקב"ה סכאמ יזום יזום לבחן סכתו דעהו מלק • ואם היה קדוש מה סכרו הקב"ה
 מוכ יזום יזום יזום יזום • ואם היה כפיין והנחת בידי סוליס קדוש יאמר לו •
 ואם היה כפיין מה סכרו הקב"ה יזום יזום יזום • סכאמ יזום יזום
 לדיחין • ואם היה חסיד מה סכרו הקב"ה יזום יזום יזום יזום יזום • וסכאמ
 סאם יזום יזום יזום יזום יזום • וסכאמ יזום יזום יזום יזום יזום •
 סכאמ יזום יזום יזום יזום יזום • ואם היה יזום יזום יזום יזום יזום
 סכאמ יזום יזום יזום יזום יזום • ואם היה יזום יזום יזום יזום יזום
 סכאמ יזום יזום יזום יזום יזום • ואם היה יזום יזום יזום יזום יזום

סעונו ו... חלמה והדרג מחנו חלמים לק... חיד חיה אפוסל ארמילוס
 הרשע וקטן כל חילי חומות העולם לעמק החרון וילחם עם ישראל ויהרוב פאנו
 תילי תילים ויגברו מישראל חפט ויהרג משיח יא וכאין מלאכי הסדת וכוטלק אורנו
 וחטמינים חוקנו עם אבות העולם חיד יומם לבס כל ישראל ויקטם כרכ וחמילוס
 הרשע לא ידע סדת חמסיה סלס יודע לא היה חסאיר מישראל טרוד וכליטי בדיקה
 סעה כל חומות העולם סכמדינוקטורדין את ישראל למדינות ואיכס מניה חוקכלדוד
 עמסם במדינותיהם ואומרין רחיתם את העם בזוי וסכל סמודו עלינו והמליכו מלק
 ונהי צרה לישראל סלא חיתה חמותה חיומת העולם עד חוקנו וסחוקה סעה יעמו
 איכאל לכיראס הרשעים חיסל סכ ובעת ההיא יעמוד חוכס הסר הגדול העימ' על
 בני עמך והיסה צרה אשר לא כתייתה וגו' חיד יגרוה כל ישראל במדבר וכל מי סלס
 סכק בדינו חוזר על חומות העולם ואומרים זו הגאולה סאנו חמסיה סלה סהחלס
 סהרג וכל מי סאנו חמסה לגאולה חקכיים חמכה חוזר על חומות העולם סחוקה
 סעה ח' סה' כוחן את ישראל וטרפן ככסוף וכזה סכ' כוכרית וחכתי את סל' ס' סה' סה'
 וטרמיס בסדוק הסכף ותי' כ' חוקל וברתי חכס הפוטעים בני עו' וכדי סל' כתי'
 יסרירן ויתלכסו ויגרשו רבים וחד סי' רשעי וגו' ויהיו כל סחית ישראל וסדוקכיים
 וססחיים במדבר יהודה חמס' ואל' רעים יום ויהיו רועים ואוכלים חלמים ועלה
 סיה קטעים וססם חקכיים סה סכ' כחוסע לכך הנה חכמי סעתייה וסל' סתיה סחוד ס'
 וברתי על לבס וסרן סמ' יום סס סכ' חמעת חוד סממיר ולת סקוק סכומס סל' ס'
 וחמס' חמשי' יום וכתי' חסדי ססחכס רגיע לימס סל' ס' סחוקה וסל' ס' ס' ס'
 סל' סל' ס'
 ארמילוס וסלס במצרים חלכדיה סכ' חרן חמרים לא סהיה לסל' סה' וסח' סכ' ס' ס'
 להר ינה כסס סניה סכ' וסע סהלי ססרנו סין ימס להר בני קדם וסל' סד קט וסין
 עזור לו יתקב **הה** עימד מיכאל ויתקע ספוסר בסעמיס סכ' וסיה סיוס ססח' ס'
 ס'
 וסלך כסערות סחון סקיעה ססמנה ג' סה חמס' סן דוד וסיהו ססניו סחון סחון
 סדיקיס ססרורים מישראל סססו למדבר יהודה לבוק ס' ס' ס' וססו סת' לבו סחוקה
 סת' יום סכות וברכיס כוסלות חסו ססמנו כל ישראל סססחיים סכל ססולס סת'
 סול ססטר וידעו כ' סקד יא חותסוכי סהה סגאולה ססלמה ויתקבסו ויכחו סכ' וסל'
 סל' ס'
 חולמים רעים ויסרל סתחודי' לסח' ויכ' חמס' סן דוד וסיה ססניו סס' ס' ס' ס'
 סססו סמדבר יהודה סס' סל' ישראל סקקכיס ויכ' חל' סל' סל' סל' סל' סל' סל'
 סססל' ס'
 סססיה וסססלה סולס עוסין סן חיד יקבון כל חילי חומות העולם ויכ' סל' ס'
 ססיה ס'

וס' ס'
 וס' ס'
 וס' ס'
 וס' ס'

וס' ס'
 וס' ס'
 וס' ס'

וס' ס'
 וס' ס'
 וס' ס'

וס' ס'
 וס' ס'
 וס' ס'

וס' ס'
 וס' ס'
 וס' ס'

לא יאכל התוצה וידא את יצוע יא אשר יעשה לכם היום מיד הקב"ה כפי שכתוב
פצה יא וגלחם כפי החס כיום הלחמו כיום קרב וקב"ה מור"ה אש וגו' וכן פתח פתח
מבוא ונכספתי אקו כרכר וכרם וגם סוסף ואכני אגב' וגו' מיד ארמיל' הרשע ימנו
הוא וכל הילי ווארום הרשע' ההריונו בית שהינו והגל'נו מארצנו וזאת טע' יצא
בחס ישראל נקצו גדולו' שנאלו והיה בית יעק' אש ובית יוסף לתכ' ובית עשו לקס' וגו'.

הארת ט

ידע חיכא תקינה גדול ויבקעו מחיל' המת' ביהו"ם
ויחיה אותם הקב"ה לילקמטיה בן דוד וליהו הגבי' והיה
משי' בן יוסף הכהן כשערי ירושל' ושלח את משי' בן
דוד כשניל שאר' ישראל הפזר' בכל הארצ' מיד כל מלכי אומ' העול' כשאי' אותם על
בתפוחיתן ומשי' אותם לוי' וגו' הארת י קוקע מיישא תקיע' גזול' חיה
הקב"ה מכהר גזון ומלחח והכור
עם בני משה בחין מס' זכאין יעני' בן ערן הארץ לכפי' ה' ואחרי'ם עלתו לחס' ולא
ה' אחר' מחיה לאומ' העול' וכפע' שיצאו הסכנים ענני כבוד יקפו אותם והקב"ה מלך
לפניהם שאלו ועלה הערץ לפניהם וגקב"ה יפתח להם מעיינות של עץ חיים והקב"ה
למען בדרך' שנא' כשעית אפתח על פני' כהרו' וכתיך בקעו מעיינות מעים מדבר
לאום תי' וזיה למנצ'י מי' וכתי' לא ירעבו ולא יצאו ולא יכסו שרבו ומשי' וגו' הקב"ה
זיה' לראו את המאל' מה' ויזכרו לרא' את בית המדר' ויקיים בני' וקל' סכנו' הנני
עב את טבת אהלי יעק' ומסכתיו ארחם וככתה עיר על תלת וארמון על חספנו
טב ויקים עלינו כל כחמותיו וכל הבטחותיו שנאמר על ידי כחי' וזתי' כעת הקב"ה
אבי אתכם וכעז קבני אתכם כי אתן אתכם לסס ולתהילת וגו'.

וכנגד עשרה אותות או עתיד הקב"ה ליעזר את ירוסלם מימי אבנים עוזות ואלו הן
אותם אודם פארה וברקת קרשים פוחס ויפסח כופך ספיר ויהלום
חוצ' ו משי' מוסף עליהם במדן בית המקדס סנים כדכור ואקדח וגו' וכנגדן
עמיד ה' כח' להשיב להם לישראל עמר רברים טאכדן ה' כח' וקס' והסרן כדכין סכי סכאל
וארעה נה ואכברה ה' חדר' ואלו הן ארון וכרובים וסוון האמנה ועני' המערכה
ואריום וקומים ורוח הקודם ויה' אריום פעתיד ה' כח' להוסיף על מאור המנה ב' מלות
ושלשה וארבעים באורה של צבאי' פל' ויהי' אור הלכה כאור המנה ואור המנה
יהי' טבעתים כאור סכנת הימים כיום חבום יא את שבר עיון ומחן מכתו ירפא
ומחן עכנו סאלי' מלות ושלם הארבעים שכן מפרש ע' יסופתו בן עזריאל ויהי' חס
ומד סיקרא ב' אר' מוסס ויהי' סמסא עתיד לזוהר אבותך על מד תל' חס
וארבעין חלקת כחומר טבע' ויהי' וכלאמנה כוסל פלעקים טבע' על טבע' פ
מלא קשע' וארבעים הכפל אותם על טבע' של האר' סכנ' יהי' כח' אר' מלות
חוב' וכן סכר' יעיד חכ' לחזון בוסן קנה סא' ואחיו לל' חס

בגבורתך **אני** ועבדתי צדיקא עתידין לחיהרא ביהירא יקום על חד תלת מלת
וארבעי לתלתא ביהור שמא כגבורתו הרי או סבעה פעתיד ה' בה להחזיק והבתי
סכאברו כפיט סבולס ובה מסה וכתלן סכומסה יקח את האהל ועתיד ה' בה להחזיק
דכתי' ושמחת עולם על ראשם ועוד קעדי תופיך וינחת במחול מפתקים וברכת
הדגן לשוין הפירות הרי עשרה ובענדין עשרה באולי הנחמו' וההבשות סהבטיח
ה' בה לישראל סהן עיקר הכחמות וסאר עכפי שלחם ראסונה סאת הגול סכמת הנח
מלכך יבא לך וגומ' סכית לקבון גליות סכ' כירמיה הנני מביא אותם מארץ סכין
וקבצתים מירכתי ארץ עם עור ופכה וגומ' סתו עור ופכה מלמד סכל דריק חוזר כמו
סחוא כפטר מן העולם מי סחוא עור חוזר בתחייתו עור ומי סחוא פכח חוזר בתחייתו
פכח וכן כל המומין בסביל סיהיה כל אחד ואחד מכיר את חברו סלא יאמרו בריוק
אחרים הם אלה ואחר כך מרפא ה' בה אותם סכ' אז ידלב סאיל פכח ותרין לבון אלס
סליסית תחיית המתים ס' בריאל ורכים מיסני עפר יק' וגו' רביעית כנין בית
המקדש כמראה כנין סראה יחוקא ככנולמו חמסית סעפיד יטר למלוק על העולם
כולו מססה לספה סכ' כי הגוי והממלכה אפר לא יעברוק יאברו וגו' והחזיק כל ה
סעולם כולו על ריכו סל ה' בה ולתורתו סכ' אז אהפיק א עמים ספה ברורה לקרא
כולם בסס א סעית סעתיד ה' בה לאחד את כל אויבי עמק' ויעשה בהם נקמו' סכמת
ונכתי נקומי בארס כיד עמי ישראל סביעית סה' בה יסיר כל מחלה וכל נגע
מישראל סכמאר וכל יאמר סכן חליתי העם היוסכ בה כסוא עון סמינית בה' בה'
מאריך ימיהן סל ישראל סען סכמת כימי הען ימי עמי ובה' כיסעיה כי נער כן
מאז סכתי ימות וקחוא כן מחלה סכה יקולל וכת' בלע המות לכנח ומחה יא ומעה
מעל כל פנים תשיע סעתיד הק' ה' להגלות לישראל עין בעין סכמה ונגלה כבוד
אז וראו כל כשר יחדו ועיד לעשות כל ישראל כביאס סכמת בהוסע והיה אחרי כן
אתן רוחי על כל כשר ונבאו כביכס ועבותיכס וגו' עשירית עתיד הק' ה' להקיר יצר
הרע וכל דבר יע מישראל סכמת וכתתי לכס לכבוד ורוח חדסה הקן כקרבכם ס
והסירומי את לב האסן מעשרם ונכתי לכס לכבוד סליק ספר מלחמות המסוח
לכי מיראתך א תקשים

בדרשות מחולין רעו לבם

וחתום לפכי המקום
כגאין ער שיטמו תסוכה מעונות סכידם כי אף חגלות מצרים לא יצאו ער סכנו
מאותן עונות סכידם כדפירס בדרס סל לא סחא כמו כן עתה אנו צריכין לכוב
מעונותינו ויסא אז הגאול ככחת וכן אמ' יסעי הנביא ע' ה' כסוכה ונכחת תוסעון
פי' כוכות הקסוכ רכתי סוכה ישראל וכתבו סמיר סכנת סחוא יוכנהה ומרגיע וכן
סוא וסא לבין גיל ולסני פסע וגו' ואס מענמס יטמו תסוכ' יבא להס הגאולה כסלים
ונכחתו יך מלך המס' כירוסלס ויתקבנו א'וי הגליות כמחמה סכא כ'סעי והביאו את
אחיכם מכל הגוים מחמה ליה ככס' וכפרדים וכסכרות וגו' וכתיב כי
כמחמה קבאו וכס' תובאין ואכ סס

מס' אים וליכס ענסיס תשיבת הבה מעמיד להם חלק סגני דותיו קטוב כהמן הכסע ר
מחזירן מוסס בעל בריתן כדאי לפ' חלקן כן הכתוב מ' הכה נרמק' ולא בכסף
כחרתך כדור עובי כי כלה עמיתא לישראל בצדקא סומקא כדכתיב חזרה כדררטי
בזמ' ע' דפי' רפי' כדוף תוכחות של כהר סיני והכתי איתם כארץ אויביהם וכרטי
זו חדת טובה לי' אר' סל' יהו אומרים הואיל ובלינו בין האומות נעסה כמעטיהם חני
איני מביחן אלא מעמיד חני את כתיאי ומחזירן אותם למוטב קחת ככפי השכינה סכ'
ביחוקא והעולה על דוחסם היה לא תהיה וגו' חי חכי כאס י' אס לא כיד חזקה וגו'
וחכי אחרתן כל כי האי דיתחא לירתי רחמנא גבן ולפרוקנן כדאי כפ' חלק וכפ' כל
התכחות אר' יוחנן למת כמעלני ישראל לזית לומר לך מה זית זה אינו מוניא סמו אס
על ידי בתיסה אף ישראל אין מחזירן למוטב אס עי' יסורין וראו כמה חביבן ס
יסורין סכל הכתיבים לא החזירו מנסה כן חזקיהו למוטב אלא עי' יסורין סכל כדברי
סימיו וכדבר לו חלה פניו ויעתד לו ויעתד לו כתי' חלמד-אחר לו מחת' מתחת
כסא הכבוד לקבלו בתשובה מפני חדת הדין סתקארנת וכן יהיכין מלך יסודת
עשה תשובה לאו בהפסד ממון ולא בייכוריה כתי' יתן לב למלכיס אלרי הארץ לגרסם
מן הארץ סג' כחוקאל והכתי איתם א' מדבר העמים וכספטקי איתם סס פניס אל
פניס כאשר כשפטקי את אבותכם כמדבר ארץ חזריס וכדתי קמס המחזיריס
והכושעיס כי מארץ מגוריהם אוניא אותם וס' אדמת ישראל לא ינא כי כמדבר יסמו
נפס ימננו כל הרשעיס כרי סיסי האר טרופיס וחוקקיס ככסף סקן כקנו כדוף
לביאל יתכררו ויתלככו ויטרפו ריכס וחרשיעו רשעיס ולא ינינו כל רשעיס
וחמ' אכיליס ינינו וכתיב כדוף זכרתי חנני מלח מלאס וניס דרך אגרי ופרי'
לכער הרשעיס וכן בגלות חזריס כתי' עי' יחוקאל סחצן קיץ סתבא לישראל
כחזריס דכתי' ואמר להם איס מסקני עיניו סלככו וכגולו חזריס סל פגמלו ו
וכתי' בקריה וימרו כי ולא אבו לסמוע אלי ועל כן ממו כסלמ' מיי סכלה ד' מלכיס
מישראל ס' מחמוסיס עלו בני ישראל ואל יעלס על לבכם לומר אס קל' סה' חסן
בתשובתו יסלח לנו כתי' ככראמנה זת לא ידע כדתי' כדמוה עד מתי'
תתחסקן הבת הזוכנה כיברא י' חרס' כחצ' כסג' קארב גבר וכן כתי' בהוסע
אלבת ואמנה אל מקומי יריאסון עד אמר יחמו וסקסו פני כער להם יסחרונג'
אין כנאלקן ישראל אס מתוך צרת כדכתי' כירמיה מדוע ראיני כל גבר יד' על חלני
כילדה וכדכתי' כל פניו לירקון ואמרי' כפ' חלק אר' יהו סחליאה סל מעלה ופי' ליאה
סל מטה כשעת סחמ' ס' כה' הללו מעשה ידי והללו מעסס ידי היאך חני מאבד אלס
מפני חני וכו' כדוף רביאל כתי' סן כעת סהיא יעמוד מיכאל וכרטי יסתק כאליס
סירא' ה' כה' רן כעצמו ואומ' אבד אומ' גדולה כז כסכיל ישראל וניהה עת צרת
כפיניליאה סל מעלת וקטינוריהה ככחליאה סל מטה כסלמירי חכמיס ואת' ד' כתיבו
דור סכ' דוד כה' צרת רבות וגזרות קשות ומתחדשות עד סק' אונ' כקני' סחמ' ס

מחזירן
מס' אים
מחזירן
מס' אים

למחנה לה ועל זה כי בא ירמיהו הנביא שלכי כח אלהי קול חרדה שמענו פחד חזק
פלוס . טאלו נדחו חס כולד זכר מדוע ראיתי גבר ידיו ענן הלניו כיונדה ונתקבו
פנים לירקון הוי כי גדול היום שהוא מאין כמוהו ועת נרה הוא לעקב ואמנה יושע
ועי הקמנה יבא הגזולה רבתי וכל לניון גוא ולסני פשע ואתו גוא יהיה ומושיח
בן דוד טיקבן את ישראל המושלי לכבדים סל'הנט לא הפמימה וספר הכבדים ור'
וכתו בתריז ויאמר לו כה יהיה זרעך ויקרא לכולם בשם דכתי מונה מספר להכבדים
לכולם בשם יקרא . כי כביאתו יהיו כלם כמו סוכה יפעה המושיח בחספר נכחם
לכולם בשם יקרא מרוב אובס ואמין כח אים לא כערד ותרבה מקבאונים

היזת סבה יתנו לא יחיו כי אים הנרקיס וואמת הוא
סכן כתו כדניאל ורבי מיסיבי עבר צינו וגו' אבל אחר כך יהיו כולכוד' עלמות הסד
שולם סוה וזמית העיס ו ותחי חתתי סל כלם ועולם ארוך יוכן יסדו רזול כיונר
סל סנת . אן שדך לך א' לזינו כשולס סוה וזין זולתך חלכינו להוי העול הכח אפס
על קרני לניו ליח' אמסיה וזין דומה לך מוסישינו לתחיית דאתים . וכרים
ספיקת פח אמריק כסברא הקפ'ז כולמו שפט דו תחת כסא כבוד ו יהושיא כסמת
הזיחה רבס סלו סת לו רוסס הקול לסבראו ונבאל את בני אח' ססת אפי' אלו לוסין
אל לו ססכן מסבול ימדין למרן פוכס סוה דכתי אכן חליינו כסא את לו ססכול ו
לדין כאלות . א' ו' ל' סדיקס יהי כביאתך . אל לניתי רצון סחיו כלס וספי' נפליס

וליסו דלניו ססת אפיס גלות זמו לפי סמאף ססי יס כבלות סאין לוח כל ססת מומס
דלסכן ימות סמסיה מתי . דדו רזול כפר' חלק כסס סססביעי' מסמעת סכאת אחת בסות סס
לסכס ססיס . כך סעולם מסמט סלף אחד לסכעת אפיס סכא וסככס א' כיוס סוה . וישר סס
וואת מואל' סד לסססכלת ליוס סכילו ססת . וואו כי אף ססיס כעיניך ונו' יוכן סאגדך ססס
דלמרי' ססד' סוקר סמא' סס אל ססת אפי' סל גלות לאו ססת אפי' מומס אל סיס . ככרה ימות
סלף ססס' כבלות קדמ' סמא' ססת אפיס וואו רזול כי קודם לכן יבא מסיח כן יוסף
ויסכך ג' אית ווארין מלחמו סג וסג . ודדסינן כר' סרוחס וסמסכס לכל לרסס .

וואתקסס לרססו סלמחמת ג' וסמ' סמא' סכני אקעג' ככניא ראס מסך וסובל
ולמ' סליל' ד' סין' ע' ז' וס' סס' וס' ס' ס' וס' ס' ס' וס' ס' ס' וס' ס' ס' וס' ס' ס'
וג' על מסיח כיוסס ס' ס' ס' וס' ס' ס' וס' ס' ס' וס' ס' ס' וס' ס' ס' וס' ס' ס'
ס'
וס'
ס'
מ' ס'
ד' ס'
ז' ס'
ח' ס'

ועי' מ' ס' ס'
וכן ס' ס'
כל ס' ס'

עולם. כל היום. אני ימות המשיח. וכן כתביו שבין זה העולם הבא. כד' חלקים
בן דוד בא עד שתשלוט מלכו הרשע כלה עם כל העולם ט' הדכים. ככה במידה
יתכם עד עת יולדה לרה. אין בן דוד בא עד שיתאספו מן הגאולה דכתי' והפק עמו
ועזוב. ככ' יכול אין עמוד ושומך לישראל. כי סא דל זירא כי הוא מסבא רבנן דמי עסק
אח במטותא מיכיהו לא תרחקו לית. דתני' ג' באים בהם הדעת. און הן משיח מצאה
סקרב. ועל זה חנן הכביא המאמין לא יחס. אמר ר' יוחנן תיפח ריחן של מחסבי קרב
סהיו אומרין כיון שהגיע קצונו לא יבא. לא חכה לו. שנא' אכ יקמה חכה לו. ושמ
תאמר אנו מחכים והוא אינו מחכה ת' ל' לכן יחכה ו' לחנככם ואנו מחכים כדי לקבל
שביל כתי' כהן מיכה זאתך מארץ ארמנו כסלואת. וכתי' כאשר שמע למצרים יהוה
כשמע צר יאמר ל' כל חניף כל צר שבמקד' מלאכתו המעטיר הכתו'. וכל צר חכה
בארס הוא מדבר סכסס שכפרע הקב' ממצרי' בעשר חכות כך עתיד ליפרע מארס
וכן ייקד הפייט בהילוק פרס' זכור. כי בעשר נשבע יוספת לענות. בעשר חכורת
כדפירס ושבע היינו דכתי' וכשפטתי אתו בדבר וכדס וגמס סוסף ואתי אגז' ונ
וגפרי' אמט' ורנח זלעכו' מנת כוסס. וכן אמר רישא על חקת רביעית ד' את ליסד
איסא ואז יסיל ה' כ' המאל למטה טמא סרו סל אהס. ואמרי' סא ד' רסמא. סל
חניף אין הקב' כפרע מן האומה עד שכפרע מסיה סל סלסל סחלס. ודכתי' כנס
החזא יפקוד ו' על ככא מרום כמרום ועל מלבי הארץ בארס. וכת' גלסוד מלביס
כויקיס וככדיהס ככלי' ברזל. מהו מלביהס חל' ד' כנהס חלו מלביס סל עס
ונכדיהס א' שרים סל מעלה פרעה וכל מצרים לא סקטן סב' ס' כתי' עתה סקט
לסרן תחלה. כשיצאו ישראל יצאו מצרי' לרדוף אחרי ישראל קלו וסר' עיניס למרום
וראו סר סל מצרים פורח באויר דכתי' ותחז מצרי' כוסע אחריה ז' ס' סלסל. וכקוב
סוס ורכבו רמ' כים. כוסיהס ורכבה לא נאמ' לא סוק ורכבו ז' ס' סלסל סלסל
וענו. ח' ל' הקב' למסה ראה החילוקי ת' לגבי' ונו' סל' גלסל סלסל סלסל
לכנו הרי סוכך לפסיק ע' ממכו רנוך. וכמי' ה' ס' סלסל למסלסל עמו כל סלסל
חבל ויהיו לכלה. דכתי' כי אעשה כלס בכל סגויס ססר יד חסוק סמה. וה' לסרס
וכתי' מי זה בא מארס חמו' ברי' מצר'. וכתי' לעמו כסס מספ' סכו' וכתי' ונתתי כקומי
בארס ביד עמי ישראל פר' החלי' דרס' ל' אלעאי לעת' לכא' חכוא סכה' לי' יד' וסחמו
כפני צדי' וכפני רשעי' צדיקי' כדמה להם כהר גבוה. ורסעי' סחוט השער סללו כוכי'
והללו כוכי' דיקי' כוכי' היאך יכולנו לכבו' הר גבוה כזה. ורסעי' כוכי' היאך לא יכולנו
לפסוק חוט הכעו' הזה. ואף סקב' ה' תמיה עמה. סנח' בזכרי' כי יפלא רעני' סאריר
העס הזה. כימיהס כ' עיני' יפלה ככס'. עלכן כתי' וראית' וסל לככס. לככס
לא כאל' חלא לככס לפי ס' יצר הר' סולט לעתה. פר' חלא' ר' יהודה עכי' הקב' ה'
לחעי' להס דוד מלך ישראל סנח' ע' ד' ר' ח' אלהיב' זאת דוד מלכס אסר הקיס להס
וכו' ויבא עמו ודוד המרבו' ויעי' ויה' כ' כדאי' בהפר מיכה והקמנו עליו ז' רוע'
אברהם יצחק ויעקב ע' ויעשה ואהרן ע' ודוד המלך ויהוה ז'

ת

וה' נביא י' וצאח' כוסרי' פי' ר' זל מאן אינהו' וד' חלכות דוד שנמשל לירח
כדאמר' בתפיקת' בא ולמד' ההד' מלא הלכ' יחיד כפהי' כולד' הילק' כ' מאד ומתנדל'
עד טו' ימי' ושם היא עומד' ועולה מאליה ושולט' מסוף העול ועד סוכו בטו' ימי' אחרוני'
היא מתמעט' והולכ' עד טכא'ת' כולה' ונני' מלכו' דוד כפי' כירחי' כון ועד פחק' הייב
אדם נכסו רבו יותר מכסו אביו כדתל' פ' אלנו מצאנו אבדות אביו ואבד' רבו אבדות
רבו קודמת' ואם אביו שקול כנגד רבי' אבדות אביו קוד' מ' אביו ורבו נוסחין מפואי'
מניח של רבו וא' פ' של אביו ורבו בבית הסני' כוד' הרבו וא' פ' את אביו וא' פ' ג' ית'
ת' ה' פ' את אביו וא' פ' את רבו' מנווה ברבו יותר' פ' רבו מביאו לחיי עולם הוד'
ורבו שמלמדו תור' מביאו להיי' העול' הבא' את' ר' יוכי אפי' לא האיר לו עיניו לא במסכ'
אחת זהו רבו' פ' רק חלק' אמ' רב נחמ' אביקורו זה הקור' לרבו בפמו סנא' ויאמר נחמי'
אדני' האלך זאת האשונה בנפ' אבר החייה אליפ' יוכי' ק' קרוטין כמי' אמרי' חי זה
מורא לא עימ' ולא כות' דבריו ולא מכריע את' דבריו ולא יקר' לו בשמו אלא הוא לאבא'
אבא' מרי' זלרבו רני' פ' תפלת' השמר תני' ד' אלעזר השמח אומ' המתפלל אחורי רבו
וסבוהן מלוכ' לרבו זפרסי' אם אינו מזכיר רבי' והמולך על יטבתו של רבו והאומ' דבר
פלא סמך מרבו מהם לפטול' סמפ' ע' ישראל ופקול' עונו כעון קין וכעון דוד אנוס
עג' מול' סני' לסמ' מן התתומי' כדאית' כתבאנום וכבר אסית' רב' מכהלך בגן עדן
את' ד' אכ' בר' כמ' מאלך אין כפי' אלא מתהלך מקפץ ועולה שטיקר פכיכ' כמתתומי' פ'
הק'ת' א' פ' ג' סמאל' בר' כמ' מ' מסבר' ה' ה' את' עולמו כתאזה לדי' כמתתומי' כמו
אפי' ימי' עבר אדם על עמי' את' הקב' מתאזה הייתי לדוד כמתתומי' ועברת' על צו'
עלם לרבי' רא' א' הוא קץ ועל' לטני' מסא' דוד אנוס עלה לג' דוד המחול' עלה לר' דוד
שג' ל' א' א' ל' א' א' וחיברו לו א' א' הקב' ד' ר' קיעי' כדאית' ועד עכסו יס' דפע'
לעמוד בס' קבל' כל ארסעי' והעמיד אברהם בגלו מעשיו הטובי' הורידו מ' לטי' וינחק
מול'ת' יס' ק' ל' ל' ל' ל' עמר לא' מפה הורידו לארץ דכתי' ויירד י' על הר סיני
וכתי' וי' כ' כלת' משה כלת' כפי' לטון כלת' ב' א'ת' לגני' אחותי' כלה' א' הקב' ה'
ב' אתי' למקו' סחיית' מתאזה מנן' יטא' ולג' מזרתי' מכאן אמ' ר' שמעון כל מקו' סנא'
י' ד' דבר טהיה ימי' הר' וכ' ס' וכן י' מ' הכ' ת' א' פ' ס' ק' לו ונמ' ס' כיתו כין
הכ' ד' כתי' כין מדי' י' ע' ס' מ' ד' כתי' אבות ע' ועלה לו למ' א' ר' קיעי' דכתי'
הסמי' כ' א' והאר' ה' ר' ג' א' זה בית אשר תבנו לי ואי' זה מקומ' כתי' ועל כל זאת
אמרו ר' ז' מ' עולם לא זזה מכותל' מערבי' דכתי' והיו עיני' ולבי' ס' כל הימי' כירוסל'ת'
ל' יוחנן ונכניו היו הולכי' בדר' מצאנו שדה יפה א' ר' יוחנן שדה זו שלי' היה ומכרתי'
א' כ' מצאו כרם יפ' א' לו כ' מ' א' לו כ' מ' א' לו כ' מ' א' לו כ' מ' א' לו כ' מ' א' לו כ' מ'
פ' כ' מ' א' לו כ' מ' א' לו כ' מ' א' לו כ' מ' א' לו כ' מ' א' לו כ' מ' א' לו כ' מ' א' לו כ' מ'
מ' כ' מ' א' לו כ' מ' א' לו כ' מ' א' לו כ' מ' א' לו כ' מ' א' לו כ' מ' א' לו כ' מ' א' לו כ' מ'
הקב' ה' כ' מ' א' לו כ' מ' א' לו כ' מ' א' לו כ' מ' א' לו כ' מ' א' לו כ' מ' א' לו כ' מ' א' לו כ' מ'

וה' נביא י'
צאח' כוסרי'
פי' ר' זל מאן אינהו'
וד' חלכות דוד
שנמשל לירח
כדאמר' בתפיקת'
בא ולמד' ההד'
מלא הלכ' יחיד
כפהי' כולד'
הילק' כ' מאד
ומתנדל'
עד טו' ימי'
ושם היא עומד'
ועולה מאליה
ושולט' מסוף
העול ועד סוכו
בטו' ימי' אחרוני'
היא מתמעט'
והולכ' עד טכא'
ת' כולה'
ונני' מלכו' דוד
כפי' כירחי' כון
ועד פחק' הייב
אדם נכסו רבו
יותר מכסו אביו
כדתל' פ' אלנו
מצאנו אבדות
אביו ואבד' רבו
אבדות רבו
קודמת' ואם
אביו שקול כנגד
רבי' אבדות אביו
קוד' מ' אביו ורבו
נוסחין מפואי'
מניח של רבו
וא' פ' של אביו
ורבו בבית הסני'
כוד' הרבו וא' פ'
את אביו וא' פ' ג'
ית' ת' ה' פ' את
אביו וא' פ' את רבו'
מנווה ברבו יותר'
פ' רבו מביאו
לחיי עולם הוד'
ורבו שמלמדו
תור' מביאו להיי'
העול' הבא' את' ר'
יוכי אפי' לא האיר
לו עיניו לא במסכ'
אחת זהו רבו'
פ' רק חלק' אמ' רב
נחמ' אביקורו זה
הקור' לרבו בפמו
סנא' ויאמר נחמי'
אדני' האלך זאת
האשונה בנפ' אבר
החייה אליפ' יוכי'
ק' קרוטין כמי' אמרי'
חי זה מורא לא
עימ' ולא כות' דבריו
ולא מכריע את' דבריו
ולא יקר' לו בשמו
אלא הוא לאבא'
אבא' מרי' זלרבו
רני' פ' תפלת' השמר
תני' ד' אלעזר השמח
אומ' המתפלל אחורי
רבו וסבוהן מלוכ'
לרבו זפרסי' אם אינו
מזכיר רבי' והמולך על
יטבתו של רבו והאומ'
דבר פלא סמך מרבו
מהם לפטול' סמפ' ע'
ישראל ופקול' עונו
כעון קין וכעון דוד
אנוס עג' מול' סני'
לסמ' מן התתומי'
כדאית' כתבאנום
וכבר אסית' רב' מכהלך
בגן עדן את' ד' אכ' בר'
כמ' מאלך אין כפי' אלא
מתהלך מקפץ ועולה
שטיקר פכיכ' כמתתומי'
פ' הק'ת' א' פ' ג' סמאל'
בר' כמ' מ' מסבר' ה' ה'
את' עולמו כתאזה לדי'
כמתתומי' כמו אפי' ימי'
עבר אדם על עמי' את'
הקב' מתאזה הייתי
לדוד כמתתומי' ועברת'
על צו' עלם לרבי' רא' א'
הוא קץ ועל' לטני' מסא'
דוד אנוס עלה לג' דוד
המחול' עלה לר' דוד שג'
ל' א' א' ל' א' א' וחיברו
לו א' א' הקב' ד' ר' קיעי'
כדאית' ועד עכסו יס' דפע'
לעמוד בס' קבל' כל ארסעי'
והעמיד אברהם בגלו
מעשיו הטובי' הורידו מ'
לטי' וינחק מול'ת' יס' ק'
ל' ל' ל' עמר לא' מפה
הורידו לארץ דכתי' ויירד
י' על הר סיני וכתי' וי'
כ' כלת' משה כלת' כפי'
לטון כלת' ב' א'ת' לגני'
אחותי' כלה' א' הקב' ה'
ב' אתי' למקו' סחיית'
מתאזה מנן' יטא' ולג'
מזרתי' מכאן אמ' ר' שמעון
כל מקו' סנא' י' ד' דבר
טהיה ימי' הר' וכ' ס' וכן
י' מ' הכ' ת' א' פ' ס' ק' לו
ונמ' ס' כיתו כין הכ' ד'
כתי' כין מדי' י' ע' ס' מ'
ד' כתי' אבות ע' ועלה
לו למ' א' ר' קיעי' דכתי'
הסמי' כ' א' והאר' ה' ר'
ג' א' זה בית אשר תבנו
לי ואי' זה מקומ' כתי' ועל
כל זאת אמרו ר' ז' מ' עולם
לא זזה מכותל' מערבי' דכתי'
והיו עיני' ולבי' ס' כל הימי'
כירוסל'ת' ל' יוחנן ונכניו
היו הולכי' בדר' מצאנו שדה
יפה א' ר' יוחנן שדה זו שלי'
היה ומכרתי' א' כ' מצאו
כרם יפ' א' לו כ' מ' א' לו
כ' מ' א' לו כ' מ' א' לו כ' מ'
פ' כ' מ' א' לו כ' מ' א' לו
כ' מ' א' לו כ' מ' א' לו כ' מ'
מ' כ' מ' א' לו כ' מ' א' לו
כ' מ' א' לו כ' מ' א' לו כ' מ'
הקב' ה' כ' מ' א' לו כ' מ' א' לו
כ' מ' א' לו כ' מ' א' לו כ' מ'

לאומ ועל תרכס המתנא על הצדו כחנס פרוק לו עוברי תל לעול ימכו אדם כל אדם
לו וישא בת ת'ח' שאס מת או גולה מובטלו סכניו תלמיד חכמי ולא ישא בת עם
הארץ שאס מת מובטלו סכניו עמי הארץ וכן אמרי בפר' יש כחולין הכנסא אסא
צרי שיכרו באזיה דכתי ויקה אהרן את אלישבע בת עמי נדב אחות כחשון לו לאשה
פי רוב בני דומי לאמי האס קר לעולם ימכו אדם כל אדם לו וישא בת ת'ח' וישא בקו
לת'ח' משל לעכבי הגפן בעכבי הגפן דבר כח' ומקבל ולא בת עם הארץ
דבר כעור ואינו מתקבל תל לעולם ימכו אדם כל אדם לו וישא בת ת'ח' לא מצא בת
ת'ח' ישא בת גדולי הדו' לא מצא בת גדולי הדו' ישא בת ראשו ככחמותו לא מצא בת
ראשי ככחיתו ישא בת גבאי ברק לאמצא בת גבאי ברק ישא בת מלמ' תינוקו ולא ישא
בת ע'ה מפני שה' סקן וצותיה סרץ ועל בנותיה הוח' אומ' ארו' סוכ' עם כל בהמה
תמיא ר' אומ' ע'ה' אסור נאכול כשר טבא' ואם קודת הכה' זה' כל העיכב בתור מותר
לאכול כשר בת' ועוף וכל שאינו עומ' כתור אהל לאכול בה' ועוף אמ' ר' לעו' פ' ה'
מות' לנחורו ניום הכפרי' שאל להיו כסב' אמרו לו תלמידיו ר' אהור' לנחור' אמ' ל'ס'
זה טעון כרכ' וזה אינו טעון כרכ' ואמ' ר' לעו' ע'ה' אסור לקבלת עלי' סבא' כי' אס'
חיך וגו' על חייו לא חס על חי' חבירו לא כ' ס' אמ' ר' סמואל' ד' כחמי' ח' יוסק' ע'ה'
מות' לקדשו כד' אמ' ר' סמואל' כד' רב' ומבני אמ' ר' עקב' כ' כ' ע'ה' אמ' ר' ח' יוסק' ע'ה'
לי' ת'ח' ואנשכנו כחמו' אמרו לו תלמידיו רבי' את' ככל' אמ' להם זה' מוסך' ואוכ' ע'ה'
זה' כוסך' ואינו סוכ' ע'ה' תמיא כמ' ר' מאי' אומ' כל' הגמ' בתור לע'ה' כל' ד' ונתת' ל'ה'
ארי' מה' ארי' דורס' ואוכל' ואין' לו' בנשת' אף' ע'ה' תמה' ובעל' ואין' לו' כוסת' . אמ' ר'
אלעז' אומ' אלמלא' צדיקין' אכנו' להם' פורגים' אותנו' . תמיא' ר' חייא' כל' חסד' בתגו'ם'
כפרי' ע'ה' כאלו' בעל' ארוסתו' כפניו' . סבא' תור' בות' לכו' משה' מורס' קסתי' ישק'
וגדולה' טבא'ט' סנכ'אין' עמי' הארץ' את' תלמיד' חכמים' יותר' מנכ'א'ט' סנכ'אין' אהור'
סעולם' את' ישראל' וכסותיה' יותר' מכולו' . ת'ד' אי' זה' עם' הארץ' כל' כחינו' אמ' ר' ק'
פחרית' וערכי' דברי' ר' אישור' ר' יהושע' אומ' כל' ארי' שאינו' מביח' תפלין' כן' עזאי' אומר'
כל' שאין' לו' צניית' כנגדו' . ר' כ'תן' אומ' כל' תי' יש' לו' בנים' ואינו' מברקן' לת'ת' . אחרים'
אומ' אפי' קרא' וסנה' ולא' שמש' ת'ח' זהו' עם' הארץ' . המסתאם' באמר' תורה' ט'
תורה' מחייא' . וכל' שאינו' משתמש' באויר' אין' טל' תורה' מחייא'ו' כיון' דחזיה' דקא' ת'
מצטער' אל' רבי' מצאתי' תקנה' להם' דכתי' ו'ת'ה' הדבקים' ביה' לריבם' חיים' כולכם'
חיים' . ובי' אפ'אר' לאידרכוקי' בשכינה' והא' כתי' כי' . לדיך' אש' אוכלה' תו'א' לא' המס'
בתו' לת'ח' ועושה' פרי' במט'אה' לחכם' וזה' המנה' ת'ח' מכבדו' מעלה' עליו' הכתוב' כאלו'
כד'ק' כשכינת' . פרוק' ר' מ' ית'ת' ארי' כן' כי' תקלה' דומה' תלמיד' חכם' לעם' הארץ' ת'
לקיתון' זל' זקב' . סיפר' עמו' דומה' לו' לקיתון' של' כסף' . כהנח' ממו' דומה' לו' לקיתון' של'
חרס' . באף' מא' קיתון' ל' שמעון' בן' עקשיה' אומר' זקני' עם' הארץ' כל' זמן' שמזקינין'
דעתן' מיערפת' עליהם' סל' מסיר' ספה' לכאמרי'ם' וטעם' זקנים' יק' . אבל' זקני' תורה'
אינו' כן' סבל' זמן' שמזקינין' דעתן' מיוסבת' עליהם' סכאמר' ב'סי' י'ם' חכמת' ואורך' ימים'

סורות גדולים מחכמי האמת

חלק א השני חלק ב

בענין דין הנפשות בגיהנום של מטה ושל מעלה ומהו גיהנום
של מטה ושל מעלה. וגן ערן של מטה רוגמה של מעלה.
בענין סוד העולם הבא ולמה קראוהו עולם הבא באור כל
ישראל יש לחס חלק לעולם הבא.

בענין תחיית המתים טעמיד הק' בה' להחיותם ולהשיב אותם
חיים בגוף וכמה באמר בתחלה. וביאר בזה החלק כמה
סודות גדולים ועמוקים יסוד תחיית המתים וכו' סוד אף פניעי ושתא אלבי הני
עלמא. ומסבט. אשר הוציא החכם הסלס ר' אברהם זקוטו תנצבט.

הכותן נסמה ויזרה יראו ככלאות מתורתו והמברכני יהיה ברוך מואת הפס ינתן
לי כפטי בשאלתי להושיעה כי הוא חכמת חלקי וכוכי ועליז בטחתי. מבעורי.

פתח ספר יסוד תורה מבאר
ומלתו יקר השם תספר
וכח גוף וגשם הוא ישולל
והבורא אמת מצוי וכתב
ואיך עלת במחשבת לפניו
סמו גיול ומחכו יבורך
וגם ספעת אינלות לאימלל
ואיך חקק ברזח כל נסמח
והיא כפס כפס' בוראה תפלל
ותסאר כסו מוא טהורתי
והיא יתן לעבדו עז ויראה
הקור דודי בהפרי זה והכין
והיא יתן לכל מכין תעודה

וסוד חסמה וכיניא תא מחבר
אחרותו וקדמותו קדבר
לכל קטיא כאמניא כל מדבר
מואיר כל עגי תות ועבר
והמניא יש בלי דע וחבר
לכל סחק וגוף ארר ואבר
ואיך ישיג קצתו סם ועבר
ושפעתה עדי בא גוף לקבר
וחצב בה יסוד מלאך ונבר
בתענוג אב בלי דת וחבר
פעולתו אשר רצה לחבר
פעולתי ותהיה כך סמורתי
כתיב דק ודרך היסודי

הדלק הא

הוא בעיני סוד הכשמה אחר צאתה מן הגוף לרעת למי
 היא ואכה תלך ומה עכבה בצאתה מזה העולם ה
 והתפשטת מתוכו ותריח תלכוט אשר לבשה כזה העולם. מדע לך כי כמה יקשה כ
 בעיני בעלי הטבע והעוסקין בדרכי הפילוסופי' מה שאול בכמה מקומות ומביאים
 ראיה מן התורה על ענין הכפש אחר צאתה מן הגוף. ויש אנשים מכבי תורה כו שהם
 מחזיקים תמיד בכל דברי הפילוסוף על כי כל דבריהם כנר דעות בני האדם על
 כי אין משיגין יותר מכרי התחשבת אשר בהם. ואומר כי אותן סודך הוא דרך ה
 הזמת ממש וחו' אכיס כי כל דברי תורתנו הוא באותו הדרך ממש ומי שמוציאם
 מאותו הדרך כאלו מוניאם מדרך ההיים. ולא ישיגו א לבס לא דעתו ולא תבונה למי
 הלא הוא ית' אין דעתו ומחשבתו כדרך דעות בני אדם. והתורה שכל בני אדם מ
 מאמתים אומרת כי כגביה שמים על הארץ כן גבהו דרכי מדרכיהם. היאך תוכל
 דעפגו ומחשבתו להשיג דבר שחוא חוץ ממנו והוא מחשבת ה' ודעתו הסלמה מחד
 דעתנו ומחד דעות בני אדם הלא התורה היא מחשבתו של מקום ודעתו הסלמה ואם
 אינו כן למה הוצרך ה' כשנתן התורה הזאת לתרגז שמים וארץ ארץ רעפה אף
 שמים בטפיהם ראש וינס והר סיני עשן כלו והקולות והלפידים והדברים הללו
 הלא אר'טו ראש המדברים בכל מקום יגיד לנו את כל דברי התורה בלש' בלא קולו'
 וכריקים וענן כבוד וקול שופר ולא התרגזות שמים וארץ אלא חלילה כי אין אדם שיוכל
 להשיג מחשבתו ודעתו ית' ולפי' מוצרך מ'דעת לקבל בתכלית דברי פי התורה
 שהיא מחשבת ודעת הבורא ית' וא'ע"פ שכל בני אדם יודעי' כי מ'דעה לא כחרו ית'
 מפני שהיה חסר דעת ומח' דיקה ולא היתה דעתו סלמה כדעת אר'טו ומחמ'רו
 כחמ'תו והוצרך לדעת פי דברי התורה וכקבל בקבלת מה שלא היה יכול להסיג פי
 סיס דבר מענה דעתו ומחשבתו וכל יכלת מפני שהיא דעת המקום ית' ואותם
 בני אר'צתנו המחמיניה היום בדרכי הפילוס' כיס' ור'צין דברי תורתנו על אותה רת
 הדרך כאשר רואים דברי ה'צירה או דברי ר'זל חוסכים באומר דעפס מענה לדבר
 ולהשיב על אותו הדבר לחען לא יהיה בלי מענה ולא ישימו ברעון בחכמתם ועל כל
 זה אצתי שמטיבין מענה לסון כינס לכינס אינס מחמינים שאלו הדבר מדברי ר'זל
 אנו מדברי אחרים שהם אמת וולתי כרי שלא יראו עצמם מחמ'רי אמונה בפני
 העם. ויש לכו' לרעת כי כל התורה כולה היא דעת המקום ית' ולא קמצא כפור מ
 ומענה ודבר וענין בתורה שאינו דבר שכל העולם כולו תלוי עליו וסוד סמו ית' ש
 שהוא שם המפורש וסיד המעלות והמרכבת ורח'מות השכליות כנויין עלי' וכר'אין
 בתוכו מה שלא יוכלו להשיג כל בני הטבע ובעלי האומר אפי' רמז ממנו ואפילי' רמז
 מכל הימוזים אבעולם ולמה ישאלו לרונת ההכל ולהרכב בדרכי תורתנו לדבר אפילו
 ברמז אות אמת כי ליוטבים לפני יא יהיה חסרה וכנ' ולמכה דברים שגל' עתיק ינמי
 וכחור על מה שדייכו כביאורו על ענין סוד הכשמה אחר צאתה מן הגוף והסתכלה
 אצכו למי היא ואכה תלך ומה עכבה וזם היא מדעת מן הגוף אשר הביחה או אכ'

או אם זוכרת ממנה או אם שמחה נצאנה מן העולם הזה ומה עניינה ואם יש להדין
ועוכס וכמה כריכות ורינה מה היא עשרה דברים הללו יש לדעת ולהקוד בהן על
אשר אמרו לדעת פשר דבר ויש לחזור על הענין בתכונת הנשמה כאשר פרטנו
כי הענין חוזר לקדמו השרש והעקר בבוד הבנה הראשונה כי יש לך דעת כי הוא ית
ברא העולם והמציאות לפי הסדר ולא לצרכו כי לא לצורך סלתי' המציא עליונים
ותחתונים כי לא באו לעזרת יי' וולתי לפי חסד ולהביא חסדו עמהם בראש והמציא
ועל כן ביה המעשה אמרתי עולם הסדר יבנה ולפיכך בהיותו ממציא עולמו לפי חסד
יש לחקור ולדעת על סוד דרכי תורתו וענין כוד להובי' המציא חסדו עמו כ
ונתן כבוד הנשמה הקדושה ממקום הקדש נחצנה ומהר השכלה ציב דלתיה ממקו'
החיים. ודע והקן כי בעוד שסוד הנקדה העליונה הוא משכבת לסוד קדש הקדשים
אזי כל ההיות יוצאות על תכינתן וטעם יורד על הראש שהוא סוד הימין בהן גדול
בוטל בראש ומשם יורד עלפי מדותיו סוד המדות העליונות אשר מתחביר בהן
הגדול והם כלם עומדים וקיימים באור הנקדה העליונה עד אשר נחשכו המעלות
לסוד האילן אשר הזכרנו שהוא מוגבל כי בגבולי' אכסון והוא בסוד ארבע רוחות העולם
ויש הוא אילן הנשמות פירוחת והוא אמר' ינוי' אילן יש לו להקבץ והוא מוגבל
בארבע רוחות העולם ובו קלוין יבגבולי' אכסון וכלן יש פקדים וכגידים מופקדים
להנהיג עולם השכל וישר' שהם קדושי' נטעו כוף האילן והאלכסונין הכל לרוח מזרחיט'
ולרוח צפוניט' לרוח דרומיט' ולרוח מערביט' והם לו' שמטס פורחות הנשמות
על אותן האילן כתי' אני בכרוש רענן ממני פריך כמצא מלמד שהנשמות פרי מעשי
פל הק' בה' והוא טכ' במעשה בראשית עץ פרי עושה פרי למינו' ואלו הן הנשמות שהן
פרי של ה' כה' ועל כל פנים כי מסוד שרש זה האילן נשמות פורחות ואלו הן נשמות
של צדיקים שהם נמוכות עמו במרום. ולא תאמר כי סוד הג' דרגות אשר אמרו ש
שם נפש רוח נשמה כי הכל ממקום א' כ' א' יש לך לדעת כי סוד הנשמות העליונות
לכד הן ממקום האמת ומבזע שרש אילן האמת בגזרו ועכשיו הנה נכנס בביאור כל
הענינים הואיל והתעוררתי בזה כי סוד הנשמה העליונה בבוד סכל אחתי במשך
סכל מתוך סכל בכת סבת הנקר אשר לא יכזבו מימיו והוא כח המקיים כל בחירת
הב' י' להניע להם העולם השכל ואם תאמר בלכתך אס כן סבת נפשית הגרי' והרשע'
מאי זה מקום באו אס מככה זאת המעלה הנאמרת למעלה אס כן כל אפי' סנין
ומקרה אחד לכל. הלילה כי אין להאמין בזה כי כרחוק מזרח ממערב כך רהו' הקדש
מן הטומאה והנקלה מן הנכבד. והוא' והתעוררני בזה יש לנו לברש במיעוט דגרים
על העניני' השא' וקדע לך כי כל מעלות עליונות וסדיות כבוניות אשר קיום ההמיכה
תלוי בהן כלן כמשנות ממעלה הפרימית הנקרא קדש ראש כל העולמות סימט כ
כשגכה ונהר הזתים מעין יונ' וכא הכמשכת מסו' היא יר הזך העולם נסדו ונספר
בחקירתו וזמס כל מ' גלות הקדש ל' יכיהס וכשבותיהס ובהס תלויס כל קשר

האמורה הקיומה ויש מדרגה אחרת בסבת הרע והוא מצד המסכת יצר הרע והוא
מקום הטומאה היממה שקן באקווי טומאתה נסוד סכנה כקרא אל'ים אחרים ומסם
יתפשטו כל חלקי סבות הטומאה למיניהם והגויים והכופרים הנאים לטמא עצמם
מתאשים רוח מאותו הצד ורוח תגויים מסם הוא ועל כן בעוד שבו הרוח טמא ומטא
מת כבר יבאה טומאתו ממנו ואיני מטמא וכחזור למה שהיינו כתיאורו על ענין סוד
הנשמה אחרי הפרדה מן הגוף אם יודעת וזוכרת לגוף אשר סכנה בתוכו תדע לך
כי הנפש אחר צאתה מן הגוף או'ל שהיא זוכרת ומתאבלת עליו על הפרדה ממנו
וא'ת' הואיל והנפש כבר יבאה מן הגוף והגוף כשאר כאבן דומם ככלי אין חפץ בו ה
תיאך תאמר בארו עליו יבאכחו דבר חוץ לטבע ומן הכראה לעינים ואם תאמר
סאין כך הדי'תורה העידה ו'ל אמ' כהמה מקומות הענין הזה אמר אין אומרי' בפני
האת' אל'א דבריו של מת ואם הוא כאבן דומם מה איכפת לן בין דבריו בין דברים
אחרים כי אינו יודע ולא מרגיש ולא מכין וכן כאותו מעשה דר' היא ור' עכן דהו' א'
אזלי כבי קבריו והודיעו ודאי שהמתים יודעים ומרגיש'ם וא'ע' שהנפש יבאה מ
מתוכם וגם אשר הקשה ר' בתן ענין אמרו כי החיים יודעים שימותו והמתים אינם
יודעים מאומה ות' עיב לנו אם קרית לא שנית ואם שנית לא א'ל'ת לחודיע כי ודאי
יודעים ואמרו בתעבית למה הולכים לבית הקברות כדי שיבקאו ה'תים רחמי עליו
על כל פנים החיים גדולים ק'ושי עליון היאך יאמרו דברים בטלים שאינם אמת א'ל
ע'כ' הגוף א'ע' שהנפש יבאה מתוכו יודע ומרגיש ודאי כי קבלה נכונה וידיעה
גמורה ידעו בענין זה ותענין ידוע למ' זכילים הקדושים משרתי עליון כפי הקבלה
הנכונה ואמנם כי ע'כ' הנפש יודעת וזוכרת מקום דירתה בעולם הזה ומתאבלת
ע'ליו ודואגת על הגוף ובעלי הטבע יאמרו היאך הוא הרבר הזה שאי אפ'ס' כי הרוח
דואב ומשתומם ומתחבל באי זה פה מתאבלה ואי זה גוף דואגת דבר שהיא צרי'
פ'זוטה בלי טום צד שתוף אחר ע'ל זה ישחקו והט'ט'ט' כשאר בהם שאינם מסיגים
ויודעים כי פעל השם ומעשהו דבר זה כבר כתבתי אותו כשפר הרמזו הוא טעמי צ'
המצות ופרשתי בו כל הצורך בפי אשר השיגה ידי ועל כן אין לחזור על העניני' ככמ'
מקומות והאמת הנכון דברי ר'ל' בכל מה שאמ' ואין לחוש מסום אומד הדעות וכל
דברי ר'ל' אמת וקיימים וכאמכים דבריהם אשריהם ואשרי השומעים דבריהם
הנפש אחר צאתה מן הגוף מתאבלת עליו ללא ח' היא ברונת כפי רשעתה י ככאין
לשאול ולדעת ולהביר מה ענין דינה ועניניה כי כבר התעוררנו בת הלה שהיא גזול
מאותו מקום שמעלה הנסתרת והנשמות הם פרי מעשיו של הק'בה והיא דואגת
ממם באשר התעוררנו באור אמרו ויברא'היכ'את הארם בצלמו י כשמה היא כגלם
אלרים והיא כגזרת ממנו היאך היא יתרון עצמו לעצם מציאות הייתו שהוא דבר ס'ו
ממם אל'א אמר ככאן קצת בעלי קבלה ואמרו כי הנשמה היא בעולם הזה במאכר
הגוף ומתאבלת ע'ל' כלן הגוף וכשה' רונה להעביר לכלוכה ממנה ולטהר מ'לכלוכ'

אֵינֶנּוּ רַחֲמֵיךָ וְזוֹלָתִי בְּאֵם וְהוּא אֵם מִלְּבַבְךָ כִּי הַעֲבֵרְתָּ לְכַלְכֵּלָהּ אֵם
אֵינֶנּוּ זוֹלָתִי כִּי הַיּוֹתֶה כִּכְכֵּהָ בְּאֵם וַיֵּם לְכֹן לְלַמּוֹד מִכְּלִמְכֵּדָהּ שְׂאוֹמ' סְעוּשִׁין מִסְרֵם קִטְוֹן
סִכָּה בְּבֵר וְזוֹתוֹ הַבְּבֵר אֵינֶנּוּ גִרְחֵן זוֹלָתִי בְּאֵם מִכְּבִי שְׂאוֹתוֹ הַבְּבֵר בֵּא מִאֹתוֹ כִּלְמְכֵדָהּ
סְתִיא חִיָּה כִּיִּין עֲכֵבֵר הַכְּמֵצָא בְּתִכּוּרֵי הַזְּכּוּכִית וְתוֹלְדֵת הָאֵם מִכָּח כִּכֵּת הָאֵם
וּמִהֲבֵר הַעֲשׂוֹי מִמֵּנו אֵינֶנּוּ רַחֲמֵיךָ וְזוֹלָתִי בְּאֵם הַכְּשֵׁמָה שֶׁהִיא חֲמֵם תוֹלְדֵת הָאֵם עַל
אֲחַת כִּמֵּה וְכִמֵּה שְׂאִין טִהֲרֵתָה וְלִכְלֹכָהּ זוֹלָתִי בְּאֵם וְעַכְפ' כִּי יִפֶּה אֲחֵרֵי וְעֵדִין כִּכְרֵם
בְּתִיר זֶה הַעֲבִין גִּהֲכֵם וְעוֹכְסִין וְיִנּוּ כִּפִי אֲסֵר תִּסְיֵג יִדִּינוּ בַּע' וְכַחֲוֹר לִמֵּה
סְכִיאֲרֵנוּ כִּי תִחְלָה וְתִקְעוֹרְרֵנוּ בְּכּוֹד הַנְּשִׁמָּה לִמֵּי הִיא וְהִנֵּה תִלְךְ וּמֵה עֵכִינָה כִּכְרֵ
הַזְּרֹנִי הַחֲכֵמִים הַקְּדוּשִׁים מִשְׁרֵתִי עֲלִיּוֹן כִּסְתֵרִיהֶם עַל עֲכִין זֶה כִּי הַכְּשֵׁמָה אֲח' אֲחַתָּה
מִן הַגִּיף אֵם הִיא זֹכָה וְכִרָה כִּלְלֵהָ בְּמַעֲשֵׂי טוֹבִים בְּעוֹלָם הַזֶּה הִיא הוֹלֵכֶת לְבֹן עֵדִינוּ
מִקּוֹם לְהַתְּעֵרֵן שֶׁם וְלֹכּוֹת בְּאֹר הַחַיִּים וְכֵל כִּי הַעוֹלָם יֵם לֵהֵם הַכּוֹנֵנָה הַזֹּאת וְכֹלֵם
מִזֵּרִים עֲלֵיהֶם אֲכַל רֵאִיתִי בְּדִבְרֵי חֲכָמֵי הַמַּאֲנָה בְּמוֹסֵר כִּי אֲדָם וְלִיסֵר לֵהֵם בְּמוֹסֵר
הַשֶּׁכֶל וְאֲחֵרֵי עֲכִין גְּדוֹל וְהוּא הָאֲמֵת וְדֹאֵי כִי הַעוֹלָמוֹת כֹּלֵם דּוֹגְמָה זֶה לְזֵם וְאֲעֵפִי
שֶׁהַעוֹלָם שֶׁלֹּמְעֵלָה זֶךְ כּוֹכֹת הָאֹר הַעֲלִיּוֹן יִתֵּר מִכֵּמָה וְכִמֵּה פְּעֻמִּים אֲכַל בְּמוֹרֵד
הַתְּעֵלִית וְהַמְּדַרְגּוֹת אֵן מֵאֵן כֹּלֵם הֵם דּוֹגְמָה אֲחַת וּמֵה שִׁיט בְּכֹאֵן בְּדוֹגְמָתֵן יֵם בְּכֹא'
כִּפִי מֵה שְׂאֲמֵרֵי זֵל יִרְוֹשֵׁם הַכְּבוֹיָה כְּעִיר פְּחוֹכָה לֵה יִחַדְדוּ כִּסְם שִׁיט יִרְוֹשֵׁם לִמְטָה
כִּךְ יֵם יִרְוֹשֵׁם לִמְעַלְתוֹהָ כְּעִין זֶה בְּדוֹגְמָתָה זֶה כֵּל הַדְּכֵרִים שִׁיט לִמְטָה יֵם לִמְעֵלָה
דּוֹגְמָתֵן יֵם לִמְטָה בֵּן עֵדִין וְיֵם לִמְעֵלָה וְהוּא בֵּן עֵדִין מִקּוֹם וְכִתֵּר יִזְנָא מִעֵדִין
לֵה אֲקוֹת זֹתוֹ בְּאֵשׁ כִּפְרֵם בְּעִין זֶה יֵם בֵּן עֵדִין לִמְטָה כִּמְקוֹם חֲלִקֵי הַעוֹלָם וְהוּא אֲמֵת
וּמִדֵּד אֲרֵכּוֹן וְכִתְחִים שְׁלֹו בְּכִמֵּה מִקּוֹמוֹת הֵם וְאֵל פִּתְחָה אֲחֵד יֵם לֵבֵן עֵדִין סוּחֹךְ
לְמִשְׁרֵת חֲמֵכְשֵׁלָה וְאֲחֵרֵי שְׂכִינֵן שֶׁהִכְשֵׁם יִנְאֵת מִן הַגִּיף אֵם הִיא בְּדָה וְכִמֵּה יִדְכְּכֵהָ
בְּמִעֵרֶת הַמְּכֻשֵׁלָה וְסִבְעֵרֶת לְאֵדֵם הַרְשֵׁאֵן וְכִכֵּאֵן דְּרֵשׁוֹ דְּרֵשׁוֹ וְעֵכִינִים אֲשֵׁר אֵינֶנּוּ
לְכֹן לְרֵבֵר כֵּהֵם וְלֵה אֲרִיךְ כֵּהֵם אֲחֵר סְמֵסֵם הַכְּשֵׁמָה כִּכְכֵּסֵת לְאוֹתוֹ בֵּן עֵדִין שֶׁהוּא הַעוֹלָם
הַזֶּה וּמֵסֵם מִשְׁרֵכֵת וְיִוֹשֵׁבֵת בְּאֹר הַעֲיִן דּוֹגְמָתָה אֹר הַעֲלִיּוֹן לְהַתְּעֵרֵן שֶׁם כֵּל אֲוֵמוֹ זִמּוֹן
הַקְּזִיבָה עֲלֵיהֶם וְזִמְכֵם כִּי כִּסֵּם סְקֵדְמֵתִי כִי אֵינֶנּוּ לְכִי לְהַמְּסִיךְ דַּעֲתִיכֹו לְדַעֲתָה אֲחֵר זֹלָתוֹ
לְדַעֲתָה מִשְׁרֵתִי עֲלִיּוֹן אֲשֵׁר קִבְּלוֹ זֹהֵר הַפְּגִינִים קִבְּלָה מֵהֵינִי אֵיֵם מִפִּי אֵיֵם וְכֵל דְּכִרִיָּהֵם
פְּכִימָה כִּיִּכֵל הַמֶּלֶךְ וְיֵאֵל כִּי וְדֹאֵי הַנְּפֵם סְהִיָּתָה מוֹרְגֵל בֹּזֵה הַעוֹלָם הַמּוֹרְגֵשׁ וְשׁוֹכֵכֶת
כּוֹת הַכְּלִי כִּשְׂיִזְנָתָה מִתּוֹכֹו אֵיכָה יִכּוֹלֵה לְהַכְּכֵם מִיד לְתוֹךְ זֹהֵר הַעֲלִיּוֹן וְלִהְבּוֹל
אֲשֵׁרִי אֵיֵת עֲלִיּוֹנוֹת שֶׁלֹּא חִיָּתָה מוֹרְגֵלָתָה כֵּהֵם וְעַל כֵּן הוּא יֵת מִמְּסִיךְ אוֹתָהּ בֹּזֵה
בֵּן עֵדִין שֶׁאֵרֵן שֶׁהוּא מִעֵין הַעוֹלָם הַזֶּה וְדוֹגְמָתָה הַעוֹלָם שֶׁלֹּמְעֵלָה וְכִכֵּאֵן גְּלוֹ הַתְּרִים
גְּדוֹלִים וְעֵינִים כִּסְתֵרִים אֵינֶנּוּ רֵאִי לְהַזְכִּירֵם כִּכֵּאֵן וְלִכְתּוֹב אוֹתָם כִּכְתִּיבָה וְהַכְּסֵרֵי
אֲשֵׁר חֲכָמִים הַבִּידוּלָא כִּמְדוֹ הַסְּגוּלִים וְרִמִּים עַל עֲכִין
הַכְּשֵׁמָה בֵּאֵי זֶה עֲכִין עֵימֵדֶת סֵם וְרוּחָה וְיִוֹדַעֵת וּמִסְבֵּת עַד שֶׁתִּהְיֶה מוֹרְגֵלָה בְּאוֹתָם
הַעֲכִינִים וְהַעֲיִנִים הַכְּכֵמִים סְהֵם דּוֹגְמָתָה הַעוֹלָם שֶׁעֲלִיּוֹן וְאֲחֵרֵי הֵאֵךְ מִתְּלַכְּסֵרֵת

כחכמים ידוע ומהו והיו קורין לאותו מלכות חלוקי דרבנן עדין לא נשלם חלוקו
דר' פליכי וראים תריס גרולים יש בכאן אשר גלו הם בסתריהם ועכ"ל גדולי וידועי
לאשכילים מארתי עליון. ואמנם כי הנשמה מתעדרת שם כל אותם הימים והזמן
הנבחר עליה עד יום עלותה בית יי וביים כלות הזמן עולה למעלה לחוות בנועם
יא ולבקר בהיכלו. ושם תהיה בחינה וכוונתה שלא היה לה קודם שתקד לזה
העולם ושם תהא צרורה בצרור החיים אשר עין לא ראתה אלים זולתך יעשה במעליו
הכפף הגרה והזכה. ואל יקשה בעיניך באמרי לפעמים נפש ולפעמים נשמה ואיני
מדקדק על מה שאמרתי כי הואיל ודקדקתי בתחלה טוב לא חששתי באותו הדקדוק
זולתי בשעת הצורך. ואם תאמר היאיל והנכנס לא תעלה מיד למרום מרומי להיות
צרורה בצרור החיים אלא שהיא יורדת למטה לארץ מה הפרס יא לה מה שאמ' חכם
הרוים והוא אמר ומי יודע רוח האדם העולה היא למעלה כי עכ"ל היא אומ' שעולה
ואתה אומרת שיורדת באמרנו ורוח הבהמה היורדת היא למטה לארץ כי אין הפרס כי
עכ"ל שמענו ואבותינו ספרו לנו כי נשמת הצדיק היא עולה למעלה מיד בלי שום טכור
ואמר החכם ראיתי בני עליה והם מעטים. ואינם הענין ואמ' האדעייני ליבכה הא
דעייני בלא בר. ועוד אמ' על ענין שכתה של ישראל הדר בארץ ישראל דומה למי שיש
לו אלוה וחדר בחוכה לארץ דומה למי שאין לו אלוה בענין שכל גרסוני היום ט
מהם דפח בחלפת ה' לומר לך עבוד אים אחרים על שהיה נגרם מנחלת יא בתוך
אחר. ואמר כשנצאת נשמת אדם באי היא עולה למעלה למקום מנחלתה ואין לה ט
טורח אחרת לעלות כי אין עליה טר וסליט זולתה לפי היא עולה תמיד. והמת בח' ל'
מת ברשות אחר והנשמת אינה יכולת לעמוד מיד כי מקבלגלת בכמה גלגלי שינאת
ברשות אחר. ואמר על ר' אשיעזר שהיו עולים וכוונתו ארונות של מתים שהיו
מביאים להקבר בירושלם אר' אשיעזר מה הועיל לאלו שינאת נשמתם בח' ל' בחייהם
לא זכו במיתתם יזכו אכל אני קורא עליהם ונכחו ונתמאנו את ארצי ונחלתי שמתם
לתועבה הרי לך בכמה ענינים כי בודאי נשמתן של צדיקי עולה מיד ואתה מעבדת
לעלות ותרד למטה לארץ. ואל יככה בדעתך להיות נקל בעיניך עליה ג' ע' טראיץ
עי מי ומי שזכה להכנס בתוכו ועם כל זה יראה ורעד ומורא גדול יש בתוכו ומה כורח
המקום הזה ואין זה כשאר המקומות שבעולם כי מקום מנוחת המקומות מוגבל הוא
במעלותיו כי אמנם כל ציורים וענינים אשר בגן עדן של מטה ואותם הענינים ה
ותצורים כוראים. ויש לנו להאמין ולרעת כי בגן עדן של מעלה הוא סוד צדור ההיים
ואותו הגן הוא מה בה' חפץ בה תמיד וכשמתן של צדיקי צדורות שם וכהנות מזויה
וזיוגן עדן של מעלה אינו זולתי מאור זיו הכהר סינאת עמדת הנכנס בתוכו ומשפיע
שם אור וזוהר הפנימי מזוהר העולם הבא שהוא סוד עולם הבא קדש הקדשים של
מעלה ועליהם כאמר עין לא ראתה ג' ע' זה הוא סוד גנוז לחכמים המקובלים יודעי
הן וקניני מדע וסוד אולמינו וגכונו ושערינו והאכרים הקירו נכמה כנים מסודרות

והנשמות כחיות הם ומשפחות בסוד ירושלים הנבונה והשפיעה פתוחים כנגד מצע
בהיות עליהם אשר עלינו ככוכבים ועל זה הסוד א"ל על ירושלים של מטה שעומדת
על ז' הרים כב' ירושלים סביב לתותם ז' הרים אשר הם קיימה והדרה ועליהם אמר כ
כעים זמירות ישראל אשר עיני אל הדרים מאין יבא עזרי ואמנם כי אוקו הנהר הוא
כולל את כלם להאיר על עבר כביה ועל זה הסוד יאמרו שהעולם על ז' עמודי עמודים
סב' חצבה עמודית ז' וחזרו לומר על עמוד אחד עמוד סב' צדיק יסוד עולם והכל
סוד אחד וענין אחד מי יעלה בהר א' וכנ' ר"ל דרשו מי יעלה בהר א' זה גן עדן של
מטת סוה מכיון נבד זה מי שזכה בזה זוכה בזה כי ע' כפ' אין עולה וככנס בהכ זולת
צדיקים במוריס כענין אמרו פתחו לי שערי צדק וכנ' זה השער ל' צדיקים יבאו ו
ואמר כאמר עליה בהר א' יראה וכאמ' קיימה במקום קדשו עליה בהר א' כן צריך כי
שהר הטוב הזה הוא אשר אמר חמד אים לשבתו הר הטוב ונבעת הלכונה אשר ה
הנשמות צדורו בתוכו הר המור כקראו נכרם באשר הסם סם והוא אשר הכולל ספע
ההרים הרמים והנשאים בלי כמד' על ידי צדיק א' ועל כן יש בו עליה מלמטה למע'
כאמ' קיימה במקום קדשו ור' כך הוא כי הוא גן עדן סבארץ כי מאחר שהנשמות
ינצת מהגוף והיא כנשור כודת מקנה ים לה קיימה בזה גן עדן סבארץ שהו מקום
מכל חלקי העולם מכון קחת גן עדן של מעלה משפע ממנו כפי קבלתו מן ההרים
הרמים והנשאים ועל כן יש לה קיימה להתעורר כס בהתבוננות גדולה לדעת ולהפסיל
ולהקדגל ברבילות נינו ים של מעלה ומאחר שהיא מורגלת סם מעט מעט תעלה אל
מקום השבת להיות צדורו בהר החיים ולהתעורר סם חזיו העולם הכחםך לפס דרך
הצדקות ומת בהמד וכעים הככנס בהיכל חלק פנימה ויעיר גלגלו לסאול הלא ה
הכל אומרים ומודים שהנשמה עולה למעלה סהיא נשמת הנדיקים להיורדה כס
צדורו הרי ס להנות נבועים א' ולכך צהיכלו ובאמת ידענו כי אברהם יצחק
יעקב ושאר חסידים שבישראל ראויים הם לעלות כסמתן למעלה ולהיותם צדורו
סחיים צדורות אס כן ראינו כי ר' יהושע בן לוי ורבו ז' אמרו על גן עדן סבארץ ס
סאברהם יצחק ויעקב סם בהיכל ידוע בראם הקדושים ובהיכל אחד כל אותם חסידים
ישראל וכל אותם סקבלו סמו ובהיכל אחד כל אותם גרי הצדק ואנקלוס הגר בראשם
ובהיכל אחד עשרה הרובי מלכות ובהיכל אחד אותם סקבלו ייסורי כזה העולם וכמה
ענינים גדולים אמרו ואם תאמר סעל גן עדן של מעלה כאמר סם וסלום כי לא כ
יוכל ר' יהושע להכנס סם בגוף יגויה כאמר נכנס אס כן אתה אומר סכל כמתן של
צדיקים סן עמו במרום צדורות כצדור החיים מי כתן אותם למנה חקיקים כהכלי
גן עדן כי ראויים היו לעלות בו כן מיד כן מ' יום כמה סנים ולחיות כסמתן צדורות
צדור החיים למעלה ולא להיותם למטה הרי נראה שאין זה מה שהתעוררו עד
שהו ולא מת סאמר רוב העולם תדע לך כי הכא להסקות זה יתעורר דבר גדול מת
סלא יוכלו להציג על דרך האמת מענת זולתי מי שטעב טעב אדכס ואכל דין ודע

סמיכות על כוונתו דבר גדול כפלא וכסוד אשר הזכיר לשמוע יקחה תחת גדול ידע
 העקר והאדם על כל הערכים האלה אשר אין ראויים לגלות בכתיבה כל כך ונחזור
 על מה שהיינו הביאורו על ענין השמחה הזוכה להכנס לסוד זה הן ערך של מטה ויש
 לומר דבר ערך יש בארץ והוא כונו בהיכלות מרוקמות ביופי ובכל מיני אבן יקרה
 בעין העולם הזה ואלמות ובשמי וריחות טובות וכו' עץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת
 טוב ורע ויש בו דברים פנימיים וציונים בראים וכו' הקרים מעין העולם הגנוז
 של מעלה סוד הן ערך של מעלה ואומר כי יושבי הארץ הלזו רואין עץ החיים בתוך ה
 הגן ועץ הדעת טוב ורע וראים להט החרב המתהפכת ואמרו כי חכמי המתדומכים
 בראותם בחכמתם בענין שכל חלקי היישוב ידעו המקום אשר נראו ד' נהרות יוצאות
 מאם ולקחו ענתם ביחד שאלמלא יוכלו ללכת עם ולקחת מעץ החיים אשר בגן סיחיו
 לעולם ויאכילו גם לאחרים והתחילו להלך דרך פרת למעלה עד שהגיעו קרוב לסם
 ובקדבתם כחני מיל לפי הגן להט אותם להט החרב המתהפכת ונספרו ואזי אבדה
 חכמת היונים הקדמונים כי ע' כפ' אותם הקדמונים קרובים היו אל האמת ועם חכמי
 תורתנו היו מתקדמים תמיד וסומעים ולומדים וחכמתם היתה קרובה אל האמת
 באחר כך באו החזרונים ארכטו וחבריו ולקחו חכמה בדרך אומר הדעת ואין לה ד
 ענין בתורתנו ודרכי הכלל וזכה ענין הן ערך זה שבארץ יש בו דברים כפלאים
 וכוראים על שמה שלול מסתי דוגמות בדוגמת העולם הזה ודוגמת העולם של מעלה
 כי הן ערך של מעלה היא דוגמתו והג' ע' של מטה ועל סוד אחד כאמרו ועומד' סניהם
 בפי אשר אמרו בתחלת זה למעלה יהיה למטה דעה אחת להם וכל אחד מהם עולם
 השמות קרא ודי כמה שרמזנו והתעוררנו בענין זה לכל משכיל וכו' אשר נחיד
 על יד הדוח'

החלק השני

על זמנו של מעלה ומזה גיהנם של מעלה יש לך כי
 גי זכס של מעלה בארץ כדוגמת גיהנם של מעלה וכמו שנתעוררו אים הן ערך למטה פ
 בארץ כדוגמת ג' ע' של מעלה כמו הן יש גיהנם למטה בארץ והוא המקום הנקרא
 גיא הן הנס ועל סם זה נקרא גיהנם לפי הסוד הנכון למשכילים יודעי הן והוא אס
 דולקת והענין הזה סוד גדול למוצאי דעת כי האם הגדולה הזאת מוכבת לכפנותם
 מ' רעעים להענישם סם ויאמנם כי זאת האם היא כמסכת על דרך אור הבורא ית
 פ' גם המסכת האם היסודי של מעלה שהיא מזה הנקרא כחד יצחק חזו ס
 שיעוררנו ז'ל כשאק מפחד בלילות אמרו מפחדים של גיהנם שדומה ללילת פי
 פ' איתו הפחד כמסך המסכת גיהנם של מעלה חזו מה סא'ל גיהנם כבדא כסני ואמנם
 פי לאחר שמתעבת מסם המסכה לבתם של מעלה מסם במסכת המסכת גיהנם של
 ס' זה להיות סכל מעם אד האם היסודי אשר אמרו סא'ל אס יסודי דק סבימי וחזק
 עקר משאר אסוד ועל דקומו ותוקף גבורתו בו יכולת לסרף רוח השמות א' ע'

סוף דקות בדיקותם שמעלת זו האש הגדולה יותר ממקום סיני צלות הנפשות מספר
ומצנו. סוף המקום ההוא ועל אותה האש נאמר הנה יום יי' בוער כהגור וכו' על
ראש רשעים יחול והענין הוא בראש הפסוק שנא' על זה הנה פערת יא המה יוצאת
וסער מתחיל בגיהנום. כי אמנם גהנום של מטה והאש הגוער בקרב מהמסכת האש
היבודי של מעלה כמשך שהוא אש דק פכימי יותר משאר אישות ועל כן יש יכולת ב
באותו האש לאכל ולשרוף דבר דק שהוא עצמו וסודו ואמנם כי כבר התעוררנו ב
בתחלה כי אותנו המקום שהנשמות יוצאות משם מבח הבהר היוצא מעדן אותו המקום
ממש הוא מקבל כח ושפע מאופו האש היבודי ומכה אותו השכל הנשפע מתוכו יש
בו יכולת לפיכך אש אחרת כענין אמרו כי י' ל' דרך אש אוכלת הוא אוכלת ממש כי
יש אש אוכלת אש נכחו מהמקום הזה אוכל אש מבח האש היבוד כך אוכל הוא ממש
שהוא גדול מרוח בני אדם ואמרו שהמלאכים כבדוהו ביום שני שהם הכתובים המלאכים
יותר משאר מלאכים כבדוהו ככח שאר הימים של מעשה בראשי' ואמנם המלאכים
שכדראו רוחות באמרו עושה מלאכיו רוחות והם מתקרבים אל המקום הזה שהוא
מקבל מבח האש היבודי פחד יצחק כאשר אמרנו ובהקדמתם אל המקום הזה בשעת
סלומה סירה אש מלהטת אותם וכמוהו כבאמונה הכעורת באש ולאחר כך חזר אותם
מוציאם כמתחלה וחזרים על משמרתם ויאמ' שירה ובהקדמתם המלאכים להם באותה
האש בכל יום ועל זה נאמר חרשים לבקרים רבה אמונתך י ותתכונן בשם סכח האש
ההיא יש בו יכולת לאכל רוח השוכן בעולם הזה בתוך גוף בשרי ואמנם כי על המקום
הזה התעוררו רז"ל בכמה מקומות וכמה בתחיים יש לו ואמנם המדרגות אשר לו ב
בסוד שמות ידועות שהם סוד הידות ומקומות משונות זמנו להכנס שם הרשעים
כפי חיות חטאתם כי יש דשע שהוא נכבד בדירה העליונה למעל' ויש דשע שמבכים
אותו בדירה התחתונה למטה ממנה וכן לכל אותם המקומות החסכים להעבים שם
רוחות נפשות החיים כדי דשעתם מבח האש ההוא. והבן כי לא כל האמות סוות
כי בכמה מינים כלם בחלקות. ותתכונן כי האש של מזבח איכה מן האש שלנו ולפיכך
לא היקה צריכה להתכבות תמיד דכתיב אש תמיד תוקד וכו' וזוהי האש מלמעלה
היתה סירה מן האש והיתה אוכלת על גבי המזבח. ואם האש הזאת ירד מלמעלה
אל תחתה על אש של גהנום של מעלה ומבח המסכת האש היבודי שהוא נכח לאכל אש
ורוח כאשר אמרו. וכמה עבדים גדולים הורונו רז"ל על ענין אש של מזבח מה שאין
כן בשאר אמות כדאית' בגז' דיומא ובמקומו אחרים. ואמנם כי מתוך אותה האש ה
האוכלת של המזבח היו נראים ערבים גדולים ודומים כענין שא"ל בשעה שהקרבן
מתקבל כרצון היו רואים באותה האש דמות אריה רצון ססאוכל הקרבנו ואזי יודעי
שאין קרבנם מ' וכל זה לענין מוכרח וידוע בסו' אוקה האש אשר על המזבח ש
סאיכה באש שלנו והיא אש תיחורת בסוד מעלה בתחת' ראו ישראל אש כורה כהראה
ומאראה אותה האש כפלה בהם יראה ודער תע' ראה דכתי' ואת האש הגדול' ג

לא ארא זעוד ולא אמות לארבע סבל האמות סנות ואמרנו אותה האם שראו יסראל
במתן אמת ג' אש שמתנת חיים לבאמתן של צדיקים הדבקות בה כדי ליהנות מזוהר
החיים דבתי ואתם צדיקים בלא אלהיכם חיים כלכם היום שיש אש אוכלת אש ורוח
ושורפת ודולקת כך יש אש קלה דולקת קלה כשכיביה נוראה במראה ואיכה אוכלת
כלים שאין בה כח לאכל ולא מרף וחיה האש שנראה למטה בסנה דבתי והסנה בוער
באש וצדקה איכנו אוכל מפני שהאש היתה קלה מסונה משאר אשנות הלוחית היו אש
שמורה על גבי אש לבנה ארבע מראות אש הן למעלה וכל אחת יש לה סנוי וזו מוח
ועל אש ארומה אש שמורה אש לבנה אש ירוקה וכל אחת מאלו יש לה כח בפני עצמה
והן בסנוי מזו וכלפיכך יש לרעת שאין כל האמות סנות ועל כן אין לתמוה על אמות
האש של ביהמס שיש דביהמס לכל רוח כפי מה שאמרנו ואמנם כי הנפשות כלם הן
מהאש יבאו והאש קאכלם לאותם החוטאות וככסות בביהמס של מטה וכדוננו סם כדי
רשעות וראיתי אומר כי דין הנפשות אינו כך וזלתי שהנפשות של צדיקים עולות
מיד אל המקום אשר היה שם אהל התחלה וכוננו סם מזוהר אספקלריא המאירה ואין
יורדות כפי הרעת אשר אמרנו וכפשות הרשעים רונות לעלות אל המקום ההוא מ
ומפני שהן חוטאות מעבכות אותם ונוטל אותם גלגל חמה שהוא סוכך את כלהעול
ורודף אותם ומטלטל אותם בסוכך כל העולם מעלה ומטה וכדחכות עד מלאת להם
עונם כדי רשעתן ומיאים ראה מזה הפסוק דבתיב ואת כפם אויבך יקלענה ברוך
כף הקלע להשליך האבן מהו דין הנפשות ואין זה הכבון והרעות הללו הן דחוקות
מדרכ האמת כרחוק מזרח ממערב והכבון והאמת הוא הדרך אשר העזרנו ואמנם
כי סור זאת נפש אויבך יקלענה בהיותם כפאים עולים ממקום למקום בביהמס
וכדחכים מרעה אל רעה ועל כן אין רעה כמות שהתעוררנו בתחלה ועל אשר
אמרנו בסור ביהמס אשר בארץ ואין רעות לשום רוח בעולם להמלט משם יש רוח צ
צדיק שיש בו לבון מעין או מחטא והרוח שלו טהור לבן באש ותעלה נקיה וטהור
וכרחנת למעלה בביהמס של מעלה כמי שרוחן בטבילה להיות וטהור ונולדו כפי
הראוי ויש רוח שהצדיק השלם שתעבור כדרך העובר דרך העברה כזו האש ותכב
בגן עדן של מטה ובעלתה להיותה צרורה תעבור כמו כן דרך העברה למעלה באות
האש וכרחנת ותטהר להיותה צרורה כנרוד החיים ואמנם כי אין רחיבה לכפם כלל
זולתי באש כזו זה לזה הגן עדן שבארץ קודם כרחנת ומתהדרת כלבון האש קודם
סנכנס למס לפי יא ועל כן יש שני ערכים מעלה ומטה ויש שני ביהמס מטה ומעל
ביהמס שלמטה לתקון גן עדן שלמטה וביהמס של מעלה לתקון גן עדן שלמעלה והכל
מתקון לצדיק כפי הראוי ולתקון הנפשות ועל כן אש יעלה בדעתך שיש אדם בעולם
סיוכל להמלט משם ועל סוד זה כתבתי מי גבר יהיה ולא יראה מופ יפיה נפשו מיד
סיוכל סלה ועל כל פנים לצדיקים הוא הקו לקבל מרגוע ונפש בכל הצדיק כפי
שאמרנו ולרשעים אש עונם ורע מות וכזוין כפי רשעתן ואמנם כי אין תקון

ומרצוע לנדיקים בלתי ואין עונם לרשעים בלתי ובה תבין כי כמה מהקב"ה' מוחזק
לזה מרפא לזה בענין סוד אמרו וזרחה לכם יראי שמי מים נדקה ומרפא לנדיקים
אבל הרשעים כבוים ממנה ועל כל פנים כי הענין נכון למוצה' דעת כי סוד גיהנם
אל מעלה הוא ריבמה ממש בענין מה שאמרנו ואתה נכון הכנין בו כי סוד גיהנם
אל מעלה הוא סוד נכון ואעפי' כן הרבה דעות מוחלקות בענין זה ויס' דעות סאלת
כי גיהנם אל מעלה כפי הדעת שאמרנו מאותם הדעות אשר חניס נכונות והם ר'
דחוקות מדרך האמת - יש דעות אחרות שאינם יכולים להשיג הדרך הישר ואומ' כי
הענין סאלת הכתי' בהר דיבור נגיד וכפך מן קדמונה שהכפפות העולות להיות' נרונ'
בזרור החיים שבכבדות באותו כהר אל' אל סאלת כהר דיבור' ואין זה נכון כי כבר
אמרנו ז'ל סנהר דיבור אינו אל מזהעת החמת הרי כי איבנו גיהנם לפי אותה הדעת -
והדרך המובחר הוא על המשכת שמרי היין מהיין המובחר והיין אינו מובחר כי אם
כשהוא טיקט על שמרי וזכורו ויאהב יצהק וכו' ואמנם כי כשתוכל לדעת סוד זה
קדע מהו גיהנם אל מעלה ותדע ענין הטאת אדם הדאטון וכפוי סוד הנחם
הקדמוני ספתה לארס ולאשתו וזהו כי ניד בפיו ועל כל פנים כי סוד גיהנם סלמעל'
הוא סוד הענין שאמרנו מסוד המשכת האם היכודי כפי אשר אמרנו סלספה כתות
בדונין יום הדין נדיקים גמורים רשעים גמורים בימניים והם כנגד סלספה בפנים
סכפתחים ביום הדין הוא כאמנם ז'ל נדיקים כחמנים לסתר לחיים רשעים למיתת
בינוניים הקבה ממתין להם מיום ליה וכו' הענין הזה מסוד סלספה כתות הללו ככר'
הזרונ' ז'ל בסודות נבחרים ככמה ענינים ואמנם כי סוד כל בת וכת בדוצת לסבי
המקום ית כי על כל פנים סת נדיקים גמורים הענין ראוי להם לסתתם בתוך החיים
זכר פירשנו על ענין זה כי החיים אל זה העולם אינו זולתי על החיים סהם טוב'
מחיי הכפשות באותו העולם כי הם נקראים חיים ונצל מקום סכאל בעולם חיים אל
כאל על חיי הגוף סזה העולם כי חניס כל' ס זולתי על סחיים אל הנשמות בולתו ל'
העולם והמיתה כמו כן אינה על מיתת הגוף זולתי על הפסד וגרעון הנשמות
מאותם החיים וזו היא המיתה ואמנם כי נדיקים גמורים נכתבים ונחממים לסתר
לאותם החיים סהם חיי הכפשות והחיים סהם חיי סמתתוים מסוד מעלה ע'
העליונה נבשפעים ויורדים למטה עד מקום הכסא המתבסא מקום צרור החיים ועל
סוד אותם החיים נקראים צרור החיים והחיים סהם הפפע והזיו ססוד סככק לריח
סמאירה הכסא סהמקור העליון וזהו אותה הסכע והזיו סהם החיים גועה הזיו ע'
העליונים ממדרגה למדרגה עד סבוטל סכל אותו עץ החיים ונקרא עץ החיים עץ
מן החיים אל מעלה ומסם יונאן עד מקום צרור החיים והרשעים נכתבים סכונחתו ס'
לסתר למיתת סהואיל ולסזכה ליחור בחור החיים סזכה להכך מנינו סהיה גרעון
זהפסד מואתן חיים גיהנם אל מעלה כי מהמשכתו כל הגרעון והפסד לגיהנם אל'
עטתה ועל סן רשעים גמורים נכתבים ונחממים לב הגם סהוא המות ינו עין כוב

האור הקביר ועל כן אור זוהר השע והטוב היורד למעלה מעם כוד מעלה העלייב
הם החיים הנכונים הנשפעים מזוהר העלה העליונה והם הנקרא חיוכ כפי אשר אמרנו
בינוכיים שהם מחצה על מחצה עונותיהם וזכותיהם הקב' המתין להם מלה עד
יום הכפורי שהם סוד ימי התשובה ימי התשובה הם המתה כנגד חמישים פערי
בינה ויש לך להקשות מה שאמרנו על עשרה ימים שנין ראש השנה ליום הכפורים
וכאשר תענין לא תמצאם כי אם שכניה אסבן איתם העשרה ימים ודאי כפי הנראה
אינו כאמרו רבותינו ז"ל אלא כי חכמים ז"ל רמזו בדבריהם הענינים הנכונים וכל
דבריהם פכיתחמן הנראה ומה שאמרו בענין הנראה חבנו דברי החפץ והרצון
בזאת הענינים שהם סוד ימי תשובה ימי תשובה הם פכיתחמן והם ימים נכונים
למוצאי דעת וכאשר תסתכל במה שאמרו ימי תשובה הם ענינים נפלאים ככונים
למוצאי דעת וכוד התשובה היא סוד מעלה ומדרגה הנקראת תוצאות החיים והמקור
הזה קראו לו רבותינו ז"ל העולם בא כאשר נפרש מזה ב'ה' והתשובה כמדרגת
על משורת האם וככנת על אפרוחיה לשבעה נכיה לתוכה בשמחה ואמנם כי ימי
התשובה הם שכניה והם הימים שאמרו ז"ל שנין ראש השנה ליום הכפורים הם הימים
הידועים ויום הכפורים הוא התשובה ושכניה ימים הם של יום הכפורים שנין ראש
השנה ליום הכפורים זה אותם השכניה והם שכניה והם ששה והם חמשה והכל מח
שאמרו ז"ל הכל הם שכניה כנגד שכניה קצונות מקום והם עדות ידועות ויכח
שכניה פנים שהם השכניה הכרות ששה הם כנגד ששה קצונות כלתי המדה המדה
המשמדה את כלם שהיא העליונה עליהם הנקרא זה וכלתי אותה של מטה חמשה
הם ואין ראש השנה ויום הכפורים ככלל והגהר והחמם הם כפי שניחם ועל סוד זה
אמר עשרה ימים שנין ראש השנה ליום הכפורים ואם תחמר הואיל והם חמשה
איך הם עשרה דע דאי כי החמשה הם עשרה ועליהם אמרו ז"ל שהם עשרה ימים
כי אותם החמשה כל אחת ואחת כלולה בחכמתה וכל יום כלול בחכמתו ואותם החמשה
הם עשרה והכל במקום אחד דברו ז"ל והכל אחת ואמנם הנכונים ככונים ב
בימים האלה ששה מוכנים לכפרה ונקראים ימית שוכה אש חזתו הקב' מוחל ל
לעונותיהם ונכתבים לחיים כאשר אמרנו וכל הכרים האלה נכונים
למוצאי דעת ודי בינה שרמזנו בזה והתעוררנו והכני מפרש לך על ענין נפשות ע
הרשעים כי האדם שבא לתות רשע ולטמא עצמו אעפ"י שהיה צדיק בתחלה ועתה בא
לעלמנו כיון שחטך עליו הטומאה רוח הקדושה ככתלקה ממנו כי הטומאה
נאפכת עליו וזה אמרו ז"ל אדם הטמא עצמו מלקטת מטמאין אותה מלמעלה כפי
דרכו כך ממסך עליו רוחי ודי למצין

החלק הר

בענין סוד העולם הבא ומחו שקראו החכמים
הקדמונים העולם הבא כל ישראל יש להם חלק
לעולם הבא שבת ועמך כלם צדיקים ליה

לעולם ירשו ארץ. כוד כולם זריקים יש לנו להתעורר על הענין הזה כי התורה ת
 תורה אחת וחיי עולם בי אם תאמר היאך התורה העידה כולם זריקים וכמה דשע
 במורים אשר אין להם מספר היאך אמרה תורה כולם זריקים. אלא פסענו כל מקרא
 בתיקון הפרטים בלומר ועמד אשר הם כולם זריקים. עולה ירשו ארץ ויש פשע
 כבוד יותר כמה שחמד ועמד. כולם זריקים לל אותם הנקדחים עם יא עם נבחר
 ונברל מסאר עמים בענין אומרו עם יא. לה ותסועם מונח ולכנסת ישראל הכלולת
 ועל זה אמר הכתוב ועמד כולם זריקים הואיל והם עמד כנחריהם הם וכולם זריקים
 מונחחים ולפי לעולם ירשו ארץ והכבוד והאמת מה שחבי ככבש עכשיו כביאורו

תדע

כי אין מי ירש ארץ להיותו בחלק החיים וולתי מותו הנקרא זריקתו
 דבר הנקל בעיניך להיות האדם תבונן בסוד מדרגה להקרא זריק כ
 כסם כוראו וגם כל מעלות המדות הם כבונת במדרגות אגמעה. כי זריק וחסיד
 כי החסיד בשלימות המדות הוא עתה מזריק ועכשיו חכמי לך כדרך קניית
 וברמזי דבר תדע לך כי כוד זריק היא מפלה ומדה ידועה מוכרלת מסאר המדות
 וגם אמנם כי מעלה כך זולתי זו היא מדה ידועה ומדרגה ידועה הנקראת כך
 ואין נקרא כך זולתי האדם שהוא עצור ומלאות חיצונות שהם האות ורעות הדמות
 לאדם בביהמס. והאדם העצור מאותם התאונות כגון תאות המטבל כמה שאינו ראוי
 לתאונת. וחל שומר הכרית כי אוקב המקום סלא לחלל את בריקו. עם אסיה שאינה
 ראוייה לו וכל לידו דבר עבירה ונעצר לפני המקום וכפסעו ממנה אזי נקרא זריק
 כינסף הנדיק סכא לידו דבר עבירה ולא רצה לחלל בריק קדש ושאר איתו זכא
 להקרא יוסף הנדיק. כי על כל פנים נקרא האדם זריק זולתי ששומר הכרית סלא ל
 לחללו במקום שאינו ראוי וכל אדם שהוא במעלה זו הוא הנקרא זריק וזו סראוי
 לזירם ארץ חיים לאור האור אהר האהפקלריא המאירה ועל כוד זה אמר הכתוב ועמד
 וזכו אותם המונחחים וסאלך הם הנקראים זריקים שומרי כריתו של מקום. והכך זה
 אותם המונחחים ערלתם ועם רמקום מוראתו של מקום ומכניסין את הקדש במקום
 שאינו ראוי ופסעו וסאלך הם הנקראים זריקים שומרי כריתו של מקום שהוא מקום
 כבשם אלת הם שוכבם לכתא טחת וכיבונם עם לרורי דורות. וכנת המיהה ת
 סרקם ועל כל שעלם בולג בעטיו של כחם הוא ענין חלול בריק קדש ממשעיה ועל
 זה אמרו זל כבר אדם הראשון מוסך בעולמו היה כי על כל אין לברכה הבר יציר
 כפיו של מקום שהוא ית טרא אוקו מלמעלה הכונת על כל יתר הנבראים שבאים
 אחריו ונתן בו כח חכמות מעלות ססכלעות וזוהר כועס אדוי. אין לחסוד איתו כ
 בענין זה כפי שגריסת. אבל סוד הסעא סזבר עליו אדם הראשי כי כת כחם וקדמוני
 וכתבך אחריו איתו הענין שהוא כחםך אחרע נקרא ערלה ועל כנת איתו כח הפולט
 על העולם ונקדס להיות כחם על כל הדברים קדס כח אחר כל קדושה. כל
 סרילנות הנעשות עי פלש טכיס נקראים חילני ערלה בהיות איתו כח קדושה

ונמשך אותו כח עליהם עד אותו הזמן ומסם והלאה נמשך על אותה הנטיעה כח א
אחר שהוא כח הלולים ליה והנה כח של קדושה ושל כחה זו אדם קראשון הוא מוסך
מאותה הסכה הנקראת ערלה וגרם מיתה לכל העולם ועוד אדם צדיק הנקראת כ
ברית קדש וכמסך אחר הערלה ולפי סוד הברית מהם צדיק נקרא ודי למכין ועל
סוד זה רחוק צדיק וזל כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא כל ישראל להורות סכל
המחלל בריתו של מקום אינו בכלל ישראל ועל סוד עבין זה תורונו זל בבמה מקומו
לסמור סוד רבני הברית הזאת ואמרו כל המוציא סכבת זרע לבטלה אינו נכנס
לברטלין שלן ואינו רואה פני שכינת לעולם ונקרא רע סכלי לא אל חפץ רשע אדם
לא יגורך רע וכמה אזהרות ועופשים תורונו זל באזהרות הברית הזאת ואתנוכך
קבאת הקדוש ברוך הוא לדורי דורות של עמלק להיות מלחמה בודעו לעולם והוא ע
על עבין סוד הברית הזאת סלח ידו כבריתן של ישראל ועל כן אמרו חכמי זל סלח
ידו בכבא ועל זה נאמר כי יד על כס יד מלחמה ליה וכל תלמי העבין סוד וברית
בהתמסכת הרצון והחפץ ונחזור למה שהיינו כביאורו בהוד העולם סכא וכמה הם
אזר חסכו מחסכות לפי הסגת דעתם סלא יכלו להשיג דרך העיקר ואמרו מפני
מה נקרא העולם הבא מפני שהוא עולם הבא לאדם אחר צאתו מן העולם הזה והוא
סוד לשכח את האנוח אבל העיקר הנכון והאמת הנכון הוא בדרך האמת בדרך אחר
אמרו זל בבמה מקומות עבנים גדולים על סוד העולם הבא אין בולא אכילה
ולא שתיה ולא קנאה ולא תחרות אלא צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנים
מזיו השכינת ואם כדברי אותם החושבים שסוד ע"ה הוא הבא לאדם אחר צאתו מן
העולם ומתעבב הוא אל אותו העולם אבל חלילה חלילה מהיות האדם ברעה הזאת
כי כוד העולם הבא הוא סוד עליון גדול ונפלא ואין מי שיכול להשיג מעלתו כי כודו
גדול ורם מעולם הבא מוחנו תוצאות חיים וכל השפעים מוזר המעלות מהם בא ה
והוא בא תמיד בלא הפסק אלא להאיר נרות הצעירה העתידה והוא הנקרא נחל
אשר לא יכזבו מימיו ועל כן תמיד בלא הפסק זה נכבש מה יוצא ולעולם בא ולא
יכזבו מימיו ועל סוד העולם הבא אמרו חכמים זל בגמר חגיגה עור
סדרקיע כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מביתה דכתיב ודמות על ראשי החיות
דקיע כעין הקרח הנורא וכל ומוזה בא כל טוב וכל טוב וכל החיים הגנוחים מספי
באים אותם החיים אשר אין להם הפסק ולא הפחיד ונרעון והחיות מהם חיות
הקדש מחנו כשפעים וכזוכים מוזר האפקלריאות היוצאות מתוכה
ואותם הכשמות הנוראות באותו צדור החיים אינן כחנין אלא מאותו מוזר המורד
מהם העולם הקדש והוא טיבסזיו התהלה ועל אותו המורד ה ירד מעם העולם הבא א
אמר רד ע"י הס'ום אצת שאלתי מלת ה' וגו' להות כבודם ה' ולבקר לביכולו
ועליו נאמר עוד ויהי כבודם ה' אלריכו עליכו ויכל

שעולם תבא וכוונת מלכות יי' לעולם תבא על עונות מעלתו ותקדש דתו אלתו אשר
עין לא ראתה אלהים אלתיו יעשה למחכת לו וזה העולם הבא הוא העולם אשר
קדשנו בכל אותם הקדושות אשר חנו מקדשי' בהם וכבוד קדושתו יתפרד והיה לך
דאזנים והוא סוד החיות העליונות אשר מלמעלה יחדש בטובות והעולם הבא נדון
ומסיד בו לא ראה בביות ברמה נתגלה בעגם בסודו וכסוד בהקדוהו אכלים להם
אלק כין הקדושים מעלות הקדושים אשר בסודו כמסאים והנשמות ינאו ופזו כ
פמראה הבוק כרוס מעלת הדומות גדול וחזק וטם ירננו ולא יעפו ילכו ולא יגעו
ילכו כזוהר העולם הבא ומצוין מזיו הבזורת כי הזוהר והאכפלקליה היא כזוהר
מזוהרת וזה כחמד העכין הזה לך כין ותאזה הוא לעינים ויתוף האל וזה זכרת
פקיה וטהרה מאירת עינים וסוד העולם הבא אין בו לא אכילה ולא שתיה כי
האוקסגרים כי מחנו תזנאות חיים במצאים וכל הטפעים כמנאים מטס והחיות רעים
מסאים ומתוך מקורו תמיד שאפים וכולם צריכים תליו והוא אינו צריך אליהם ואין
בו לא אכילה ולא סוס דבר מאותם הנכללים בפה ולפי הכל מנפוס א מכונו כפיני
עבר אל יד אדוני והצדיקים יושבים ומטרת מסארת על ראשיהם מלמעלה וכחיים
פזיו העולם הבא עליהם מהוד טבעת תגדלה היא העולם הבא הנקרא העולם
הבא וזה שמדת יושבים אין ישיבה למעלה ודרי באמר ונתתי לך מהלכים כין
העומדים האלה אלה על גדול ישוע מעלתם כזוהר וזו שתהלה היא הישיבה שלא
יבדדו ממנה לעולם זאת סמלת עברי העומדים במלאכת הקיום הנמשלתים ב
במלאכת הגורא בעולם הזה איש איש ממלאכתו אשר הוא ענין להיות למחר כולם
כזוהרים יי' קינה כשעת אחת וית קונם עולמו כמסס פנים ויש סכיד וכסבר ויש
סכיד וכסבר יי' סכיר וכסבר העושה מלאכתו כל ימי השבוע ואינו עושה סעודה
סבת יי' סכיר וכסבר שאינו עושה מלאכתו כל ימי השבוע ועושה סעודה סבת
מיי סעודה ותרל כעבודת כורא כל ימי חייו וכעת פטרתו סבע וכסבע לקבל סכיר זה
סכיר וכסבר ומי סהאל כחפכים כל ימי חייו ואסח לבורא וכסכא יום אידו ועיר
פקדוהו לדבר אתו קאות והו' ערב סבת כין הסמכות בא ומכין כלי סעודה ואי
לעבודת כורא כזכר סחוא סכיר שאינו כסבר וכסבר במלאכה שהיא כי מה תועלת
לו באותה מלאכה ונס כי היא סיבה אכל איכה כראי ואמרו אל מסל לאדם שהיה רעב
לאכל וזה הערי ועומד לכבו ולח הסגיא עלי ואני א לו עוד ואכל ולא הסגיא על כ
קערי וכך עד כמה קערי עד סמילא כריא הם חגישים אליו והוא מוסק כבעט
פלא' כן תביא אליו עוד כלי קערה לאכול והוא סבע ורבה סכיוונותו ולחיו וכסבר
וכריא תלוי מותרותו הסגיא על הקע' כעין רעתו וירא פי לא יוכל לה ורע כעיניו
אין כעטל וכחכה לעמי סכח אחד היה לגס חמ לו זה עני מה תיעלת פכמו ומה סכח
י לך כאשר לא יכולת נתת לו האל מאכ סיה לך כעוד פת אומך לאכול לתת לעמי
עלך כענין זס האדם כוס העולם הוא רעב לאריות ולילא כריכו ואינו מסגיא דה

לעבודת כוראז וכזמן פחדתו יטביח על ממנונו אשר עמל ויר כי לא יכול לו והוא יבי'
לחורים יגיעו ועמלו יכר לו מעלות הסקו ולאיש אשר לא עמל בו יתכנו חלקו אז
הוא הוא תנו כך לעניי תנו כך לתקדם הלא טוב הוא אבל אין לו סכח לפני הקב"ה
כזית וזמן היה וכבר יאזרו וירעב לאכול וללכת בהבלים זהו שכיר וכפחד כי עונותיו
הזקקים על עמנותיו וולתי במחלת יא עליו . יס קונת עולמו כסעה אחת זהו בעל
תאונה הסבא כוראז כעניי שאמרו ז"ל ככא מקחמו כחקו טבעלי תשוב' עומדי אין צרי
במור יכולי לעמול ותסוכתו הרמתה כי שם ביתו ושם יושב בראש הקרואי . והתשובה
היא כהר העול' הכ' והכלענין אח' והנדיקי יושבי וגו' ענין חרוע הוא לכל מהכיל כי
טוב הגכח לצדיקי לעת' לכוא עין לא ראתה אדם זולתיך יעשה למחכה לו . ואמרת
עובב הנדיקי לעת' לכוא אבי מלאכי הסר אינס מסיגי אונתו חזו פאמת כי נכפארת
הנדיקי ינתר ס' ימו' סכלולו מאור סני עולמו מלאה שאין להם לא לחי סכלולו . פורת
ובחצות מה שלא כיתן להם למלאכי הסר' חזו הפך מה שאמרו' בעלי האומר כי על
כל פרי' אין חלק וסר סיוכל לעמו ולהס' מעלת הנדיקי באותו הזו ודקדקו רבוקינת
ז"ל על זה הפסוק אז תקעב על יא ודי למסכל בכו המתחטא על חביו ועשה לו רבינו
חזו עין לא ראת' ארי זולתיך יעשה למחכה לו . ואם פאמת המלאכי טים להם מעלס'
ידי' על האדם וזס למעל' והארס למטה לארץ איד קהא מעלמן גדולה עליהם באותו
עו' קדע לך כי כנר עורדנועל היות הדרס כלול בסכת הנשם על טהיח מסוד סני
ענינו וכהיות הנשם בול' מסני עבריה עולה למעל' מסוד מעלו' סמלאכי אשר הם
זינס כלול' וכהיות ברוד' בתוך העל' הדי' משוטטת לחזו' ככוע' יא ולקכ' סהיכלו והי'
מעל' ית' על המלאכי סאינס מסיטט' לה' טול' איה חקו' כבודו והנשם חזו ויודעת
דכתי' לחזו' ככוע' יא פאס תאמ' זכ' שהעל' הדי' והטוב' ההוא יס לצדיקי באותי העול'
מה תועל' לחיז' סכמו לתן' הנזכ' המת' ללי' כעכר אשר נתהווה עיק' סודם מטיפ'
ס' ומה דבר כמאס ויעזבו אותי העונב והעונב הנכוז והמעלה הדי' . והלא כי כמה
סכתה ומעמ' העול' חזו ורויך אשר טבעו וככא עונס' אשר סכלו ויחזרו כמתחל' לאס'
היו כראסונ' הלח' זה גרעון וח' ארון לכסמות ובראה' זס סחוק כמי סמסחיק עם בריותיו
ועוד כי כל העונב והטוב והמעלה אשר תאמ' אבי' מלאכי הסר' גדולה מהם תלא' באל'
על יאשע הכהן הגדול שהכטיחו כוראז ית' באותו העולם לסיות כמלאכי ססרת .
כענין המת' וחס כדרכי קלך ואם את משמרתו תסמור וכתי' לך מהלכי בין סעומדי'
הזה הרי לך כי העומדי' הס' המלאכי' וההכטח' להיו' ביניה' ולהיו' לו מהלך ביניה' ולא
יניד' וז' הית' הטטח' גדולה . ואז' אז' כי הנדיקים למעלה מהם סאפי' מלאכי הסרת
אינס יכולי לה' איה סייגי הנדיקי' והכאת ראי' הסוד' סגורו עין לא ראת' איהו' ולק'
על' סחילס' הסול' . תכונה על זה כבוד העניי' הלאה קדע לך כי סמול' כפי אשר
סמרו מה טוב דברך ועכייביך ומתוקי' מרסם זנופ' טופי' ואני הסול' והמשי' אמריס'
סלי' והאיב' על העניי' הלאה . קדע לך כי הנשמו' כמי אשר אמרבו מאחר סה' טרונת'

בברו' החי' פלין מעלת מלאכי הסר' ומשיג' לסוד מעלת כפי אשר התעוררו בבתחיל'
ומה שאמרתם מהי' התועל בחיור הנסמו' בקוך הגופו' סגתבלו בעבר' יש לדעת כי
הקב'ה עתי' להחיו המתי' כאשר ביארת' בע'ה' וואתם הגופו' המתכלי' בעבר הס' הם
אשר יקמו' כמעלת' ויתעוררו מעפרם כאשר פרשתי' ואמכם כי חותם הנסמו' המס'
תשובכה לקדמותן לאתן הגופות ואשר אמרת תיאך תבוא לדי' הסרון הלילה חלילה
כי יתק' סלימות העולמו' כולם כמא' בתחיל' בחיו' הנסמו' כמחאו' כוח העולם כמחאו'
המקטריג בעול' ה' הוא סוד' יצר הרע וחיית' הנסמ' העליונ' פושט עמו מלהל' תמ'
מערכ' לקרא' מערכ' ונדיק' לא סלתי ולא סקטתי' ויבא רגבו' . וכל ימי החיו' היה עמו
כבער וכאיתו עול' הקב'ה יעבי' המקטריג' מן העול' ויבלעבו ממקומו' . ואזי הקב'ה'
יחיה הגופו' ויבער מעפר' לאחד סבת' וזממת' וכתעברה' ר' תצדקיהוהו' ויהיה הגו'
זך ונקי כמס' שיער' הרע יתעבר' מן הול' כך וזהמתי' סתים זהמתי' הגוף יתעבר' ממנו
ויהיה זך ומנוקה' . ואזי תנשא סכבר' נקטבר' וזהמתי' ממנה קודם עלות' ל' מקו' הסבת'
והי' ברה' וזכה' ונקי' תרד' לט' מן נקוד' זה הגוף ותמצא' גוף כקי' מנוער' מזהמתי' רגו'
ועולם מנוקה' מיצר' הרע המקטריג' אזי תהיה סליט' לעבו' את' ה' בסלימו' הרע' היכונ'
ועל סבת' יחיו' הצולמות' בסקל' הקדס' ואזי רב'ה' כמחאו' מעלה ומטה' בסלימו' הדיעו'
סככונ' ואזי תקיים הכבוא' דכתי' ולא ילמדו עוד אים את' החינואים' לת' רעהו' לאת'
דעו' את' יא' כי כולם ידעו' אתי' מקטנס' ועד ג' ולכ' . ופני' סגסמ' הסיו' כרוכ' סבת'
קדעת' הכסונה' וקטור' את' כורחה' ומקום' מוסכם' בלא עיכוב' וזכאי' מי' סמחה' כיד' ד'
כאשר עתה' ימו' צוטכעים' בתוך' לכניק' וזממת' המקטריג' ראי' יקראו' כולם' במס' ה'
ולעברו' סבם' אחד' בתחלה' ברא' הקב'ה' נחום' הראסון' והיה' הרע' ככיו' זכרא'
אותי' זך ונקי' בלא אים' לכל' ד' וכלי' מס' אחו' כלל' ומפרי' גודל' מעלתו' ותנסו' שהיתה'
בו טהור' אים' ימי' וזה' האעלות' העליונ' כו' הסלית' ולא תיה' מתעבב' סוכ' דברי' עלידו'
עוד טראה' הנחם' מעלתו' ורע' בעיניו' ובח' וירד' בן' אנו' טראה' רוכב' הנחם' וקיסר' עיני'
עיר' שחטיל' הנחם' אמתנו' כי וכל' דורותיו' אחרי' ונסת' אלה' אמת' הזממה' ככל' העולם'
קרא' ימות' ואמכם' כי כהטיל' הנחם' זממתו' בעולם' על סיבת' הנחם' וזאת' אים' בלי' צל'
שדבר' אליו' וסודו' בקד' אים' סעיר' ועל' בן' אנו' עני' סעיר' תהלה' ביום' הכבודי' וכסמ'
הסעיר' עליו' את' כל' עימותם' ודרסו' רזל' את' כל' צורכותם' כי אמתם' סוד' זממת' הנחם'
על' כי טומאתו' בטומאת' המת' כן' ריך' אשה' מכאפת' חכלה' ומחטה' כיה' זאמר' לא' פעלתי'
אין' ודרסו' רזל' אוקיר' עלת' כסל' אמת' וגו' ואלת' וגו' רהא' בני' עלת' גרמו' ליה' והבן' זה'
ותקב'ה' כזאתו' זמן' מעבלי' הז' סל' מן' העול' זממת' יקמו' כלא' מס' לכלו' ויחזרו' לעכץ'
אדם' הראסון' שהיה' יסוד' כפיו' סל' הקב'ה' כד' להימס' כולל' בלי' מס' לכלוך' וזממת'
כענין' הזממה' בנקתה' סופה' . ההתחלם' חית' ל' מס' לכלו' זממת' וכך' קריה' כזאת'
להיות' התחלם' והסופה' כעכץ' אחד' וכל' החיות' פחוד' כהחלק' וזממתו' בסדר' גבת' ביקן'
גאו' ויהיה' הכל' בייחוד' שלמי' בלי' פחד' יא' אחד' וסמ' אחד' . הלא' הסנית' על' עכץ'

הטלית

שאלת בקלות סוד הנחות שהן המעלה ומדריגה יותר אחי מלאכי האלה. ויפסד
למעשה קדע לך כי ענין הנדריק האלם יהינע קרנן הגדול סהנחות הקסה לוי כענה
למחור ונתתי לך מהלכים בין העומדי בה זלה וחס מלאכי הסרת חס יהונע סהנן ו
לגדול לא היתה לו הנצות יותר מזה כ'ט' שאר בני אדם ש' לך לדעת והנה אחי הג' לך
לחנך כסוד הנחותה לחורו בסוד כתרי התורם ענין עמוק גדול כזה הענין כי ים
עדיקים ב' וריס והם במעלות הסלמות כאן השלם חספי טפס למס בזאותה שמעלת
הקב' ה' טס אוקתה מעלה להיותה חנן וצנן ועל זה סעולם וכן ספראל חס כנער פ
כסותן של עדיקים סכונות עמו במרום הקב' ה' עוסת להם מחילות תחת כסא הכבוד
והעדיקים עומדין ומגביני עליהם למגי החקום והקב' ה' יאמר מאן דקרי פדוקא הוא
ידיה סליח כג' ור' ית' סמתחן על כפי השלם סוף יעטת סלמות והקב' ה' עוסת
להם כנפיים סין מלאכי הסרת וספיים על העולם לעמו ככ' לישל ככחה מקמו חיות
סוף סהננו ל' עדיקי' סלמי כענין זה יאנע כן יהנעק סהנן סגרו סהננו סקב' ו
סכמות זו והיא מעל גדולה על מעלתו לה' מוטל סדה ל' די סנדי' מוסל כזה סעול
כל סכן כאותו סעול סהנן קרנב למלכות כענין סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן
ומי מוס' כה' ס' סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן
סכנול כ' ס' ס' כסות מעל ועל זה סמרו ול סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן
סעול ועד סוסו כלנ' ס' ס' לסס כדונ' מלאכי סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן
מתלכ' בין העומדים סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן
סוסי כס סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן
לה סעול ולסר כך סס עיליס למקום כענין סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן
סהלך סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן
סוסת וסס' ס' עוסס כס על די סלוחו על די סדיקים ועל די סהנן סהנן סהנן סהנן
סכנן ודי סרנו זה לכל ססכיל סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן
סי כסותן סל סדיקים מעל סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן
ססיס עוסס סר וקוסן פ' עוסת סל סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן
סכסלית סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן
לסדוק סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן
סעולם סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן
סרהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן
סולס ינ' סרכו לסדור סעולם למקום סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן
סעולמות סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן

לעוף על כל הארץ כיס סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן
סע' סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן
סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן סהנן

ענין תחית המתים

מתים שאקב'ה עתיד להחיות
צריכין אותם הייס בטוף ונכח

כאשר בתחלה יואו סוף להם חלק לעולם הבא המיכין והאביקודוכין והאומר חין
תחית המתים מן התורה וכו' כולם יורדים לכאן שחת ובינוכיס סס לדור דונים עד
סבלים ויהיו עפר ואפר תחת כפות רגלי הצדיקים כי ודאי כל ישראל יש להם חלק
להאמין ברולים וקטנים עתיד הקב'ה להחיות המתים ולחקיק ולכער אותם מעפרם
ולתריב רוחם א קרנם כאשר בתחלה חדר זה הוא מן התורה מן הטובים מן
הכתובים מן התורה דכתי' ועדקת תהיה לנו עד לחיותינו כהיום הזה הרי בכאן
הכטחה לתחית המתים מן התורה ואעפי' שהרבה פשוטים אחרים יש בזה בתורה
מן הכביאים דכתי' יחיו מתים ככילפי יקמוון הקיטו ורכנו סוכני עפר וגו' ואמר' זל
יחיו מתים לו המתים בארץ ישראל טחס מתי הקב'ה ולא על ידי מלאך המות כבילתי
יקמוון לו המתים סכחוצה לארץ הקיטו ורכנו כוכני עבר לו יסיכי חכרון ועוד
ראיה מיהוקא דכתי' הנכי אני פותח את קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם
עמי וכתתי וכתתי רוחי בכם וחיייתם מן הכתובי' דכתי' תוסף רוחי ובעון וכו' קסלח
דנחך יבריחון וכו' והנה פשוטים אחרים ברמז וכן בכל מקום והרי לך מכל החקוון
יש להאמין שהקב'ה עתיד להחיות מן המתים ולכער אותם מעפרם ויקומו כמותם
סגופות ממש כפי אשר נכנסו יקמוון כרי להאמין טחס אותם אשר מן בתחלה ע
והקב'ה יתנה אותם כנין גוף כאשר בתחלה וראיה לזה מתי יחוקא ואם תאמר מוטב
יחוקא מזה דבר על סבבה סחרי הנקטת מליאה עצמות היתה ומתוך יבור יוכל לקי'
כנין אבל סכתלה כעפר מהיום כמה פנים והעצמות כמותו וסנו עפר ולא נראה
מהם טרם וענף חרי הקב'ה יקים כנין אחר מן העבר כענין כנין אדם הראשון
דכתיב ויצר לו אדם את האדם עפר מן האדמה הרי טאים אותו אחר הן לא לפר
ברא הקב'ה כדובמתו סל ראשון אחר מת וזה כנין אחר הוא אדם אשר הקים מן העפר
אל יענה בלבך הדבר כי אדם אחר הוא סבבה לא ונתן ממש הוא טיקים ויבנה
מהיסוד הראשון ואעפי' שהעצמות כמותו עצם אח' נשאר באדם טאינו מקבלה לעולם
ויינו מתרבה והוא עצם קמתן סכסדר וקריין לו זל תרוד דקב ואמרין עליו כהוא
חוק מאד כפטיש יפונץ כלע כרי להורות טעל דבר טורה דבר סלמפלה ועל כן
אין חכרכין על השלחן ריקס ואמרנו מעסה באדם אחר סרנה לנכות תקפו וסכסעלי
כמרוכ וכסכר המרוכ וראו לא נעשה בו רושם כלל ועל זה העצם עתיד הקב'ה לנכו'
כנין חנוף ולחחווירו לכנינו הראשון והוא הורוכו זל סאחר טבעים סנה ככפטר האדם
לביט עולמו סכסרו סל אדם נעשה כחש והכי מילי דלא כרע כחודים עכסו יס לרע'
מהו הענין הזה פרע לך כי ככר אמרו סאין מנרכי על סלחן ריקב ואין דבר סלמטל'
חל זולתי על טוס דבר ולא על דבר ריקס וראיה ליה אטמו כל סל עונדייא דכתיב
אטה אחת חכשי קנכיאס נעקה א אישע וגו' א' כמה אחר לה אישע סגדי לי מתים

לך כבית דהא איך דברי של מעלה חל על שלחן דיקס ותאמר איך לשפחתך וכו'. אכרך
 סמן אמ' לה תניח דעתך שהכחת את רעתי הוחיל ויש לך עלמה טיטרה כבר של מעלה
 להורות שאם איך יסוד למטה איך עיטתה הקבה בענין זה האדם ונכינו אינו זולתי
 על דב- להיותו פרט בתחלה. והקב' המסאיר באדם זה העצם להיות הכנין עליו וזהו
 ענין המדרה וכסאיין אדם כורע במורים להורות על אמונת כוראז מאותו הפרט כ
 בעשת כריה אחר מקולקלת שהיא בריה שאין לה רפואה לעולם שהנחש תמיד בקללתו
 וכאשר מאותו העצם בעשה בריה כזאת אינו חוזר הקב' ה'ומהפכה לברייה אחרת. כ
 ולעולם לא יקום ולא יבנה ולא יהיה אדם עוד עם יושבי חלד. ועל כל פנים מאותו
 העצם יבנה חנוף. היאך אמרו ז"ל שעתיד הקבה להוריד טל מאור שלמעלה ויכנס
 למטה בתוך העפר ויביע לאוהו העצם ומתרטב בעשה זו בתוך העפר כשאור שבעם
 ויתפשוטו לכאן ולכאן וימתחו מתוכו אברים כלם ויגידים ועצמות וכשר ועוד מלמעלה
 ומתגבלים הגופות מתחת העפר בגביל עד ארץ ישראל ושם יקבלו רוחותם מפני
 שיהא ארץ קדושה וטהורה דבתי' הנה חכמי פותח את קברותיכם והבאתי אתכם אל
 ארמתכם וזאת כ' בתי' וכתתי רוחי בכס וחיותם. להורות שמתים בחוזה לארץ איך
 מקבלין בשמתן זולתי בארץ ישראל לכד טעבכו שהנשמת בסוד המעלה ההיא למעלה
 לא תרד זולתי במקום קדוש להיות הכל זך ונקי וקדוש המתים אשר בארץ ישראל הם
 לא יתגבלו ממקומם אלא ממקומם תרד רוחותם ותכנס בהם ויהיו

סוד תחיית המתים

ה' יתעב בן מנסי' אומר שהמתים שעתיד הקב' ל'להיות בתחלה ישיבי חבריו הם
 שפאלו יחיו מתוך אלוי' שפי חבריו אדם הראשון אבריהם יצחק ויעקב וזוגותיהם
 עומתם ואחר כך חוזר הקב' וימטה ארץ ישראל מכללות וטומאות הגוים ומנער
 אותם מקוניה באדם המבער טליתו מלכלוכו שזאת לאחוז בכפות הארץ וינערו
 רשעים ממנה ואזי יקום לזרע קודם הנקברים בתוכה שלא קבלו מתתם על סיבת
 המלאך המטחית כי אין סלטוכו בארץ החיים ולעולם אין רוח טומאה טורה בארץ
 ישראל ועל סבה זו כתי' כי קבור תקברנו ביום ההוא ולא תטמא ארמתך שהי' אין כ
 טומאה טורה בארץ ישראל ולא נכבשת שם רשות אחר ולפי המתים שבארץ ישראל
 בראות המקום הם ולא ברשות אחר. נבלתי יקומו אלן מתים שבחוצה לארץ ל' שמעו
 אומר לאו הכי אלא המתים שבארץ ישראל שבאלו בהם תהי' ה' נבלתי יקומו ל' המתים
 שבחוצה לארץ וכאלו בהם קימה ולא תהייה לפי שאין מקבלי' תחייתם בארץ יבר
 הקינו ורננו סוכי עפר אלוי' יבני' חבריו שהם אינם מתים אלא סוכי עפר כמי
 שסוכן במקום אחד ולא' זמן יוצא משם ולפיכך לא נאמר בהם ל' קימה ולא תחיה
 לא הקינו כמי שה' יסן ויקן מסבתו ולפי דאקריבן להו' ישיבי חברו ולא תהי' חבריו

לפניך הקיצי • וארץ רפאים תפיל הלו מתו חביון הארץ הפלגט הטומאה ממנה
תפיל תפלוט אותם לכאז שחת טלח יקומו ולא יעמדו ברין לעולם מפני שטמא
ארבו על הקב'ה בתי הכא רפאים תפיל וכתי אתם רפאים כל יקומו כתחלת יחיו
מתי יארט ויקדימו לכל שאר המתים שבעולם ולפיכך הנקבר בארץ ישראל יקום תחיל
לתחיית המתים • וכמה ענינים גדולים הורוכו זל על מי שזכה להקבר בארץ ישראל
כפי אשר התעוררכו ובלכד טיהיה לשם בעת שמת ויהיה דר בארץ וחוזן מכל
הענינים הגדולים והרמים ופיזכה הדד בארץ ישאל והנקבר בארץ לתועלת גדולה
והוא שתקדים תחייתו לכל שאר המתים שבחול בארץ • ועדין הדברים במהלוקה בין
החכמים כמה זמן יהיה ועדין בין תחייה לתחייה והדברים שתומיכ בדבריך ככונים
למוצאי דעת ואין ראוי להטיב על דבריהם • **ואחר** כן יקינו ישיבי
חברין ואם תאמר מפני מה אינכם נקדמ'ם לחתי ארץ ישראל
טהרי טם אדם הראשון והכריהם וינחק ויעקב
ויתעוררו על שמחה בראותם בניהם קמו מקברייהם וארץ מליאה חכמה צדיקים

וחסידים הנקברים בארץ ועל כן ירככו כענין שעשה הקב'ה באדם שלא הביא אותו
לעולם עד עולם מלא • ואמרנו זל בת קול יתפוצץ במערה ויאמר הקיט ורככו ס
סוכני עפר לכאזל אל ארץ מליאה וכניהם יראו וישמחו וירככו על רוב טלום ויהיה
העולם בשמחה ואמר ר' לעזר אפי' המהים שבחונה לארץ יקדמו תחלה ואחרי כן •
קי צו יסרי חביון לראות העולם כולו בשמחה כרוב חונים וחמיץ כח איש לא כעדר
ה רבה מפושעי ישראל יקומו באותו הזמן והם פושעי ישראל בגונן כגון קרקקתא
דלא מנחתם תפלין • ואותם הרשעים שהיו עמנו שכוו וקלקלו את התורה ומתו בלא
תשובה ולא הניחו טורם בעולם סיכפר עליהם • וכן אותם המלומים ברבית והרבה
במותם כפיטגלגלו ויצאו מחונס לארץ לקבר פס הם לא יחיו ולא יעמדו והמרו זל
שארץ תקער אותם ממנה ואעפ' שמתו בארץ ונקברו לשם הוואיל ומתו בלא תשובה
סאין לך דבר מעומד בפני בעל תשובה והרבה מהם הרתרו תשובה בלבם ומירו
ולא יבלו לסוב יקבלו עכשם ה' בה' מהיה אותם ונותן בהם רוח יהיו לחרפו לדראון
עד שישובו אל יוצרם בתשובה שלימה • ועליהם הכתוב אומר ורבים מישיבי אדמת
עפר יקינו וכו' אטל כל ישראל בחוקת בעלי תשובה הם חוזן מן הפריצים ועזי כנים
סככל דור ודור סוקמים עורף אפילו בשעת מיתתם וכל יושבי העולם יקומו ע
ויעמדו לרין חוזן מאכסי דור המבול ודור הפלגה ואכסי כדום • דור המדבר
יס להם חלק לעולם הבא ועומדין ברין ויחיו לתחיית המתים וראשיתם צליהם מ
חלמעלה מטה ואהרן וכל אותם המתים כקרבם • וכל הגויים עתדין לקום ולעמו כדי'
וה' בה' יקום נקמת עמו להם עולמי' על כל היעות אשר עשו להם ודוקא המתים
סמתו בחונה לארץ אבל אותם שמתו בארץ ישראל אין להם תקומה טכא רפאים
כל יקומו כמו אשר אמרנו וכל הדברים הרי הם כפונים וחקומים ומכורים ב

ב

במדרכי רבותינו ז"ל סידעו הדברים ופזרו אותם אחת הכה ואחת הכה • יש
מן החכמים העושים את כל מלאכת הקדש התעוררו על הענינים והורו שכל זה
הוא כוז האף הטעי והורונו על הענינים שאמרו שת אלפי שני היו עלמא וחד חריב
והטביעי הוא שמטה ל"י וכל העולם כולו שבת ל"י יש בבי ארס שאמרו באמרו
ז"ל וחד חרוב שאמרו שכל העולם כולו יחרב מאין אדם ואין ישו אין דבר העולם
אלתי הוא ית לבדו שנאמר ונשבג ל"י לבדו כיום ההוא • יש לדעת כי הענין הזה
הוא סוד ברול למנין והנביאים לא כתבוהו אלא ע"י ימות המשיח ומסם והלאה לא
היה כביא שביבא שום דבר אלתי על אותו היום שהוא יום טביעי שהוא יום שבת
שמטה באמרו והיה יום אחד הוא יודע ל"י לא יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיו אור
והוא אלף טביעי שהוא שבת ל"י ועליו כאמר לא יום ולא לילה • בכל מעשה בראשית
כאמר והי ערב והי בקר וגו' וכשבת לא כאמר ערב וכקר ועל זה כאמר והיה יום
אחד ל"י אותה היום שאין בו לא יום ולא לילה וכוד סתרי הכמה מחייבת בגלוי מעט
מעט מן הכספרות הללו כי אותה המדרגה הנקראת שבת היא תלקוט כפשות ר"ת
התענוגים באותו האלף הטביעי כי באלף הטביעי יכלול כל הכפשות שכבוף ויום
הטביעי תשלוט זו המדרגה ותעלה ללקוט הכפשות התענוגים אשר לא לקטה בזמן
הגלות כי מן השפע שהיה לה קודם זמן הגלות אינה לוקטת ואינה מתחברת במחברת
מעלה שכבר כשנע ה' ב' של א' כנים בירושלם של מעלה עד שיכנים בירושלם של
מטה כאמרו בקרבך קדוש ולא אבא בעיר • וכשיכלו כל הכפשות בן דוד בא ואז יהיו
יומי המשיח וכתחית המתים תשובנה בשמתן אל סיק כל אחד ואחד ותשאי המדרגה
ההיא בלא כפשות לתת לכולדים והדמו על זו המדרגה במה שאמרו וחד חרוב שנטאר
חרוב בלא כפשות כי אלף טביעי בקראת מדרגה ושטה קבים יוצאים מצדיה סוד
שפת אלפים שבים והטביעי שבת ל"י ללקוט כפשות התענוגים לתת לישראל עמו
כנגד זה שפת הלפים שנה למטה ואחד הוא האלף הטביעי שיטאיר העולם בלא ר"ת
תולדות עד שתחפון המדרגה ההיא בחיבור • מעלה ותלקוט כפשות לתת ואז יהיה
עולם חדש להיות תולדות בעולם בלא ערעור ולא יצר הרע שאם תאמר קודם זה
יעשו תולדות בעולם אי אפשר מפני שני דברים האחד כי בטול יצר הרע יהיה ת
לתחיית המתים דכתיב בלע המות לכנח וכתיב והכירתי את לב האבן ומשכרם •
והטבי אין כפשות באותי ב"ף שכבר ככלו קודם בא המשיח ועל כן אין תולדות בעולם
עד אשר בא אלף טביעי ללקוט רמות וכפשות ואל שיאך לבך בדברי הכלים אחרים
בדעות אחרות למר שהעולם יתחרב וימות כולם באותו אלף טביעי והאדמה
תשא שמתה • ולאחר האלף הטביעי יחיים ה' כה' כב' כחלה עד סקרא לבי דעתם
תחיית המתים האחרונה • הלילה הלילה להיות המשכילים יודעי מן נדעת הזאת
שאפי לו לדבריהם כל הטוב העתיד לישראל באלף הטביעי הוא מיבא המשיח קודם ח
ירבן הטביעי ויבנה התקדש ויחיו המתים אם כן • לדבריהם מעט קט תהיה השמחה

וְשֵׁלֵנָה כְּרֵבֵי הַיָּאֵל וַיִּמְוָהוּ מִיָּד וַחַת קָוַעְלַת בְּסִבְלֵינוּ הַרְעוּת וְהַזְרוּת בְּגִלּוֹת הַזֶּה
וְכִיָּה שְׁמִדוּת וְכִיָּה רַעוּת מְזֻכָּר וּמוֹן עַל הַבְּטָחַת יְמֵי הַמַּסִּיחַ וְכָל אֹתָם הַנִּבְּוָאוֹת
סִבְחָנוּ הַכִּבְיָאִים הַיָּאֵל וַיַּחֲרֹב וַיִּמְוָהוּ כַּמְעַט קָטָו וְהַטּוֹב לֹא יִמְצָא כְּרֵבֵי מֵהַ תִּיעֲלַת
סוֹבֵב תִּסּוֹב אֵיךְ וְשֵׁל רַעְתָּךְ עַל עֵינֵי גִלּוֹת כָּל סָבְלוֹ יִסְרָאֵל מֵאַרְצָם לְכָל וַיִּסְבּוּ בָּהֶם עַ'
סִיָּה לְאַחַר כֵּן כִּשְׁעָלוּ לֹא עָלוּ מִשָּׁם אֹתָם הַמִּיּוֹחָסִים סָלַח עָלָיו וְרַחֲמֵי עַם קָדְשׁ זִוְלַתִּי
מְעַט מִזְעֵר וְכָל יִתְרֵי דַלֵּת הָעָם עָלָיו אֲבָל אֹתָם הַמִּיּוֹחָסִים סָלַח עָלָיו חָמְרוֹ הַיָּאֵל וְכִיָּה
הַמֶּקֶד עֲתִיד לִיַּחֲרִיב כַּמְתַּלְמָה וְלֹא הִיָּת קָיִים טוֹב לְהַסְאִיר כִּבְכָאן מֵאַיִדֵּי רַחֲמֵי סְפֻטָי אֶת
כַּתְּכֵי אִיכְכָה אֲבַיְכָה רַחֲמֵי אֶת רַגְלֵי אִיכְכָה אֲטוּפְכָּה כָּל סָכָן גִּלּוֹת הַחַל הַזֶּה סָהֵא
כִּי־אֵד עֵיכִיבֵנו הַיָּזוֹת וַיִּסְרָאֵל סוֹבְלֵי הַנְּרוֹ יַהֲרֵעוּ הַגְּדוֹלוֹ עַל אֹתָם הַהִבְטָחוֹ וְהַטּוֹ
יִהִי כְּרֵבֵי הַלֹּא טוֹב לְהַסְאִיר כִּי־הַיָּד הַגְּלוֹ אֲלֵה מִן הַדַּעַת הַיָּהִי כִי־זֹאת הַבְּטָחָה
הַגְּדוֹלָה הַמְּפֹרָסֶת כָּל הַתּוֹרָה וְכָל הָעוֹלָם לְהִיָּת סִמְחָה אִלְּעַם בְּכִיּוֹ דַּכְתִּי יִסְמַח אִלְּ
בְּרַעֲשֵׁי סִמְחָה גְּדוֹלָה וְאַרְכּוֹ כָּל אֹתָם הַהִבְטָחוֹ סִהֲבִיחֵנו בְּתוֹרַתְנוּ אִי תִהְיִינָה לְעוֹלָם
וְעַד כִּמוֹ סִבְטֵי אֶרֶץ הַגִּלּוֹת כֵּן תִּתְאַדֶּךְ הַשְּׁמַחָה וְהַטּוֹבָה אֶלְּפִינָן וְרַבּוֹ רַבּוּן אֲבָל עֲכָמֵן
כַּמּוֹן הַזֶּה שְׁעִרְיָן לֹא בְּכָל הַבְּאֵר סִבְבִּיף הַרְחֹק הַזֶּה אִיכָּה מִתְקַיֵּיט עַל פִּכֵּת יַצֵּר הַרַע
קָדַע שְׁמִיטָה סִבְבּוֹל גּוֹר דַּכְתִּי לֹא יִדּוֹן רַחֲמֵי בְּאֵרִים לְעֵילִים כִּיּוֹן טִיכְלוּ הַנְּשִׁאוֹת קוֹדֵם כִּי־אֵד
הַיָּסִיחַ אֹתָם כַּשְּׁמֵן הַחֲחָרָא מִקּוֹעַ לְתַחֲיֵי הַמַּתִּי תִהְיִה לְהַסְקִיּוֹם כִּי־אֵד אֲחֵר אֲחֵרָתִי
וְהַיָּאֵל וְאַתָּה גּוֹף כָּלֵנו בְּשִׁמּוֹת מִמֵּט מֵאַיִן יִבְאֵרוּ רַחֲמֵי לְעַשׂוֹת תּוֹלְדוֹת לֹחַ הַעוֹלָם סִהֲרֵי
אֵיךְ טַס רַחֲמֵי כִי־כִבֵּר הוּא חֲרוֹב אֵי־עֵלָה כִּי־נִיּוֹן לְלִקּוֹט יַחֲסוּתָם מִלְּקוֹט מִלְּקוֹט לְהַתְקַיֵּים בְּגוֹ
לְתַנְיִיר מִשָּׁם וְתִלְאָה לֹחַ הַעֵילִים וְעַל דַּבֵּר זֶה כַּתּוֹב וְרַחֲמֵי אֶתְּךָ בְּקִרְבְּכֵם וְגוֹ' וְאַחַר
תִּתְקַיֵּים בְּאַתָּה הַרְחֹק כִּי־הִיָּת דַּכְתִּי כִי־הַנְּעַר כֵּן מֵאַהֲ סִכָּה יִמּוֹת וְגוֹ' וְעוֹד יֵשׁ בְּנוֹ
זְקִינִים חֲקָבִי כִּשְׁעֵרֵי יְרוּשָׁלַיִם וְגוֹ' כָּל אֲשֶׁר הַבְּטָחוֹת תִּתְקַיֵּיטוּ חַה הוּא הַלֵּל וְכַמּוֹן סְדַמּוֹתֵי
לֶךְ תִּכְיִן כָּל הַעֲבָיִן וְאַיִנוּ כִּי־הַמַּסְכֵּי מִחֲסָנוּ מִרַעֲתָם עַד אֲחֵר אֲחֵרִים כִּי־רַחֲמֵי דַעַתָּם
כִּי־אֵד כִּי־לְאַחַר תִּחִיַּת הַתֵּתִי סִהֲחֲרוּנָה אֵיךְ מִסָּלֵא פְרִיָּה וְרַבִּיָּה אֵלֵיךְ כַּמְלֵאכֵי הַסֵּדֶה
וְנִמְצָאוּ פְּהוֹק דַּכְתִּי וְהִיָּה הַכְּשֵׁל כִּי־נִיּוֹן קָדוֹס יֵאֵל לֹא כָּל הַכְּתוּבֵי לֵאמֹר כִּי־רַחֲמֵי חַס וְחַלְלֵי
כִי־הַעֲבָיִן הַנִּכְבּוֹן כּוֹחַ תִּפְסוֹ' כִּי־הִיָּת כִּי־הַעוֹלָם הִיּוֹם כִּסְבֵּת יַצֵּר הַרַע הַמְּפֹתָה כִּי־אֵד
לְחַטּוֹת לִכְפֵּי הַסּוֹר וְנִתְלַכְלְכֵי כַּחֲמֵי אֶתְּךָ מִתְרַחֲקֵי מִקְדוּשָׁתוֹ מִלְּמִקּוֹם כִּי־אֵד לֹדַע
קָדַע דַּכְתִּי וְהַתְקַדְּשֵׁתָם וְהִיָּתָם קָדוֹסֵי עַד אֲחֵר הַמַּחַת מִתְרַחֲקֵי מִקְדוּשׁוֹ מִמִּקְרָבִים אֲלֵי
הַטּוֹ' זֶה לְטוֹמֵא עֲנַשׁ אֲבָל כּוֹמוֹן הַהוּא שְׁאֵיךְ הַמִּקְטִירָב כַּמְצָא וְאַיִן מִי־טִיפֵתָה אֶתְּךָ כּוֹלָם
' הִיּוֹ קָדוֹס אִי־כְּתוּב אִלְּעַם וְהַנְּשִׁאוֹת כִּי־רַחֲמֵי קָדוֹס יֵאֵל לֹא יִתְקַרְבּוּ אֶלְּקָדוֹס
וַיִּדְרָקוּ כַּמְלֵאכֵי דַכְתִּי וְהַתֵּתִי הַדְּבָקֵי כִי־אֵד אֵיכָּס חַיִּים כִּלְבָּם מֵהַ הַקְּבֵי אֵיךְ הַסְקָדוֹס
וְאַחֲרָיִם אִלְּעַם אֲחֵר וְהִיָּת לְכָל מִסְכִּיל לְהַסְאִיר לֶקַח וְנִכְיִן תַּחְכּוֹנוֹת יִקְנֵה
הַיָּאֵל וְהִיָּתָם כִּי־אֵד אֲחֵר זֶה יֵשׁ לְכָל לִפְרֵט וְעַל עֵינֵי הוֹמוֹ' הַעוֹלָם אֲחֵר כִּי־הַטּוֹמֵא
וְאַחֲרָיִם הַטּוֹמֵא הַיָּעֲבִי הַקְּבֵי מִן הָעוֹלָם כַּמְחֵר וְהַטּוֹמֵא אֲלֵי־לֵחַ יֵהֵא הַנְּשִׁאוֹ
אֲחֵר הַעוֹלָם כָּל הָעוֹלָם וְאַחֲרָיִם הוֹמוֹ' הַעוֹלָם לֹא יֵהֵא מִמִּצִּיּוֹן מֵהַ מְסַלֵּת תִּהְיִה לְמֶלֶךְ הַמַּסִּיחַ
וְהַלֵּל כִּי־מִלְכֵי קִרְסֵי וְאַחֲרָיִם מִלְכֵי יִשְׂרָאֵל מִלְכֵי סָבְא וְסָבְא אֲחֵר יִקְרִיבוּ וְאַחֲרָיִם

כן חרי טרוח הטומאה לא כבער מן העולם ואם כבער אין אומות העולם מרועין
 וצריך לדעת הענין על כיווני יג' לך לדע' באמת ובכבוד הדברים קיימי' כי על כל פנים
 אין אומות העולם מתבטלי' מן העולם הם כבעשו' טהבטי' הקב"ה למלך המשיח לסליח
 אינו מנחה כל צמי הארץ וכל המלכי דכתי' וכל בני כמר אכריכם וכורמיכם ואלומו'
 העולם יהיו קיימים באותו חזון ועל אשר אמרת שאם יהיו קיימי' באותו חזון אין רוח
 טומאה מפעבר מן העולם יתדע לך כי רוח הטומאה יעביר אותו תקב"ה מן העולם
 ויכלע מן הארץ הגויים חרוב יחרבו מאותה הסנה ולא יהיו דברים מחוץ חרדי' ויש
 ל' אמי' כי הואי ויחיו מוכרחי לעבוד מלך המשיח הוא לא יקים אמוכ' עו' לעול' סלון הוא
 לא יברת מן העילא אזי באפע כלאו הוא קיימת תואיל והרשות בידו כענין שלמה המלך
 ע"ה על ס'א' הכרי' עו' מכזיו העלה עליו הכתו' כלאו הוא עובר עו' דכתי' וילך שלמה
 אחי' אלכום וזה וסל' כמשיח הוא עוטה דבר זה כי היה יודע שאין ממסן כללבעו'
 וכל פסן חכם כמותו לא על שלא מיחה ככשיו מעל' עליו חכתו' כך כ'ס' המלך המשיח
 אשר כל העול' יהיה בפוף תחת ידו ותחת רשותו שהוא לא ימחה בידים לא מאחר
 טהקב"ה יעביר רוח טומאה מן העולם יחזרו כל העולם להכנס בכרית זולתי אותם
 שימדנו בדין המקום כראי' בגט' עו' והנשאר' ישמעו וישאו ולא יוסיפו לעשות עוד
 בדבר הרע הזה שלא להכנס בכרית הקודם והאי' יעברו למלך המשיח ויהיו מתחת ידו
 ורשותו כאשר מצינו בבית פני כאשר היו כוננים עמים מאחר אומו' והיו מולים בסר
 עילתם והיו עובדי להם כל ימיהם כן סאר אומו' העול' ומלכי' ומאפסי' ארץ יהיו ככנסי'
 בכרית קודם וישגו בארנס ויהיו עבדי' מוכרחי' למלך המשיח ולכל ישראל ולפיכך על
 זו אומות העולם לא יתבטלו ורוח הטומאה תתבטל והרי לך הענין

מפירש ברוח מועט ודי למשכילים

החלק ה

כל מקום שבאמר בו באמת במסנה הלכה למשה
 מסיני הוא וזהם הדברים שלא למדו במדה מיב
 מדות ולא כלמדו לפסוק ויש הלכות שלא באמר
 כהם באמת וחס הלכה למש' מסיני ומכפר הכל ל'א' יעקב זעיר חברי
 עסייתי בהן ביחן לתלכות למשה מסיני מן הפסוק א
 חסור לך תשא קצת ראיו' כהל' מ' וחס' ו' כמספר
 לתורה הל' ל' לוג יין לנזי' הל' ת' יא' ייס טיפ בין כדה לכדה הל' ת' גוד ולכוד ודופן
 עמוקה הל' מ' סי' עורין חצינין ונחמינין הל' מ' ערבה וכבוד המים הל' א' תפילין על
 הק' חזוה על דוכסוטוטו יספר תיר' על הגו' ל' סין של תפלי' וקסר של תפלי' ורנעו'
 סמו' ונתפלין מרובעי' ה' מ' מעברתא של תפלי' הל' מ' ככלכות כסערין ונתפלות
 בגידן הל' מ' כתיבת הפר בריו ושרטוטו הל' מ' פתוחה חכת שלש סכים אין ביהאקסר
 ביהא' הל' מ' העושה סרתי סני מיני מוטין חס עשאם גורן אחד כוקן פיהה אחת טפי
 גרובו' מ' ביהא' הל' מ' ורעויי גבה ח' כ' כאלקין מצטרפין אחד מ' כ' כטובל לכרית
 סתה' ה' עשר בטיעות מפורדות לתוך בית באה חורפין כל בית באה כסנין הל' א'

הלכה למשה מסיני
 הלכה למשה מסיני

עבול של דבילה שנסמא מקצתו חרמין מן הטעור מים בו על הסמא מים בו שלמ'
 חזון רואה מהיכן התינוקות קורין הלכת לחסה חסיני האטה חגיגת כזיכר בין
 חלפניה בין מלאחיה הלמ' בין התירו לערב קסה ברך הלמ' פתון ומאכ
 עשירין יעסל עמי באביעית הלכת למסא מסיני

כיצד יצירת האדם אמר יוחנן

מאי עושה גדולות עד אין חקר ונבלאות וכו' טעוטה הק'בה כיצירת האדם סכטעט
 פארם בא לממש עם אשתי רומז ס'קבה למלאך הממונה על תהריון ולינח כמו והסס
 אומ' לו דע סהלילה הזה יצירת האדם מוירע פלו ואטה דע לך הסמר בטיבה ועול
 אותה כספך וזרנך אותה בגורן לשט מאות ושסיס חלקים ועוטה כך נוטל השיכר
 ומביאה לפני מי שאמר והיה העולם ואומ' לפניו רבגו כל עולם עשייתי ככל אשר
 צויתני מה תהיה אם זכר אם נקבה אם חלם אם גבור אם עמיד אם עמי אם נאה אם
 מכוער אם ארוך אם גנן אבל אם צדיק אם רסע אינו גזר מיד רומז הק'בה
 למלאך סהר מתוכה על תרומות ואומר לו לך והבא לי רוח פלגית שהיא בגן עדן ס
 שמו פלגית כך וכך פוארז מכבי שכל סרומות עתידין להבראות מיום שנברא ס
 העולם עד שיכלה העולם כולם סרומות סבני אדם דכתי'מה שיהי כבר יהי
 מיד הולך המלאך ומביא רוח לפני מי שאמר והיה העולם מיד כסטרומ באה כ
 כורעת ומט' תרומות לפני מלך מלכי המלכים ס'בה אותה סעה אומר לרוח הכנים
 בטיפה זו סביד ה'ספ' מיד פנתח הרוח לת כיו לפני ה'בה ואמר דיי העולם סהיירתי
 דר בו מיום סבראתני אם רנוך אל תכנעני בטיפה זו סרומת סאכי טהור וקדוש
 אומר הקדוש ברוך הוא לרוח עולם סאכי מכניסך בו עולם יפה לך יותר סמה טביע
 בו וכפעה סיברתיך לא יצרתך אלא לטיפה זו מיד מכניסו הקדוש ברוך סנא בעל
 כרחו חזר המלאך ומכניס את הרוח למעי אמו ומזמין לו סכי מלאכים סומרי איתו
 סלא יפול ומניחין לו כר דנוק על ראש ומביט ורואה מכנף העולם ועד סוט ונכקד
 כוטלו המלאך ומוליכו לבן עדן ומראהו הנדיק' סיוסבין בבביר ועברותיון ברהיית
 אומ' לו המלאך ראית אלו תדע לך מה תללו אומר לאו חזר ואומר לו המלאך כללו ד
 סאתח הווא כוזרו כמותך בתוך מעי אחן ויצאו לעולם וסמרנו חקת ומצות סל
 הקדוש ברוך הוא ולפיכך זכו וכורמנו לטובה ואיה דע לך סהופך לטאת לעולם אם
 גזאת וספסור התורה תועה לייטכ כמחמתן סג אלו ואס לרגדע לך סתגל למקס

אחר ולערב מוליכו לגיהנום ומראהו את הרשעים שמלאכי הכלים מכין אותם
 בתקלות של אש והם קורין וי וי ואין מרחמין עליהם אומר המלאך לאותו הרוח תרע
 מי אלו הנשרפין אומר לו לאו חוזר המלאך ואומר לו אלו נוצרו כמותך ויצאו לעולם
 ולא שררו מצות הקבה וחוקותי לכך באו לחרפה זו ואתה רע לך שסופך לצאת ת
 לעולם והוי צדיק ולא רשע וי חיה לעולם ומכין שמראהו כל אלסאנא ויראני ויאמר
 לי יתרוך דברי לכך וגו' ומטיל אותה מהבקר ועד הערב ומראהו מקום שהוא עתה
 להקטר בו ואמר כך מראה לי כל העולם כילו ולערב מחזירנו סנא ואשים דברי בפיך
 ואומר לו ה' ער פה תבא ולא תוסיף והולך במעי אמו קשעת חדשים שלשה חדשים
 הראשונים הולך דר במדרון התחתון ושלשה חדשים במדרג האמצעי והשלש' דשים
 האחרונים הולך דר במדרון העליון אוכל ממה שאמו אוכלת ושנתה ואינו מוצא
 רעי שחא יהרב את אמו לכך באמר עושה גדולות לבוץ הגיע זמנו לצאת
 כח איתו המלאך ואומר לו הגיע זמנך לצאת לעולם והוא אומר לי למה אתה רוצה
 להוצאתני אומר לו המלאך תרע טעל ברחק אתה תוליד ותבא לעולם מיד מחזו
 ומבכה לו סגר ומוציאן בעל כרחו ושוכח כל מה שראה ומוציאן לעולם והוא כיבד
 על עולם סיבא תמכו מאתה טעה את חלפין עליו שבע עולמות

העולם א דומה למולך שהכל סואלין בסלואו ואתאין לראונו
 ומכשקין אותו מפני שהוא בן סנה **עולם ב** דומה לחזיר שהוא מלוכלך ומפויט ידיו לכל

עולם דג' דומה לגדי מרקד בארעה כך תימק מרקיד לכאן ולכאן
 עולם ד' דומה לחום כהרטיא ואיאתי כשיגיע לפירק שהוא בן

יה סנה כססה זום רץ ומסתטה בב חרותו
עולם חמשי דומה לחמור שמכיהין אוכף כך מניחין אוכפו כותמין לו אסס
 ויס לו כמים והולך וחוזר לכאן ולכאן לתביא להם אמונות
עולם טז' דומה לכלב שהוא באנוף כוטל מזה וכיתן לזה גוזל לזה

וגוככ לזה ואינו את כייס
עולם שביעי דומה לקוף כסתנה דמותו ועל כל דבר סואל וכל בני בתו ק
 תקלקלין אותו שהוא דומה לקוף והכל מבקשין אותו ואפילו חתיכוקות

משחקין עליו ואפילו ספור דרור מערדא שנתו לבוץ הגיע זמנו לחות אותו המלאך
 בא אליו ואומר לו אתה מכיר אותי אומר לא הן אומר לו למה באת אצלי היום
 אומר לו באתי לאניאך מן העולם מיד כוכה ושומעין קולו מסוף העולם ועד סופו
 ואין הכריות שומעיות אותו מן התרנגול כלבד אומר למלאך ותלא כבר האנאמא
 פסמי עולמות והננסקרי בעולם זה אומר לו המלאך ותלא כבר אמרתי לך על
 על כרחק אתה מצר

אלהי כוזר ועל כרחק אתה כולד ועל כרחק אתה עתיד ליתן את החשבון לפני מלך
 מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא -
תנו רבנן
 שלשה שותפין באדם אביו ואמו והקדוש ברוך הוא ויש
 להקדוש ברוך הוא כנגד אביו ואמו כי עד עשרים דבייב באדם מאביו ומאמו
 עשרה מהקדוש ברוך הוא עשרה אביו מזריע לוכן שממנו עממות ובידין פ
 זכרנים ומנום שברחם וליבן שבעינים אמו מזרעת אודם שממנו עוד וכשר
 זרם ושער ושחור שבעינים והקדוש ברוך הוא בותן בו כח רוח וכשמר
 וקלם תר פנים וראית העין ושמיעת האוזן ודיבור שבקים והלך רגלים ודעה כ
 זכינה והשכל פי רוח היא הנפש הבהמית שכבד וכשמה במשכנה כמות
 שהיא מן העלונים כי ריעה יודע שהקדוש ברוך הוא אחד כינה מבין דבר
 מתוך דבר והשכל דברים שהשכל גוזר אוקם וכשמת הקדוש ברוך הוא
 כותל חלקו וחלק אביו ואמו מונח לפניהם היגו דאמרי אינשי כון מלחא גמרי
 לכלבי פלי כיתול הטוב ומנו העלי כמאן אל הבלבים

מנין רמח איברים שבאדם

שלשים כפפת הרגל ששה בכל אצבע י בקורכל שלשים בסוק חמשה בארבעה
 אחר בידך שלש בקותלי שלשים כפפת היד ששה בכל אצבע
 שלשים בקנים גבים במרפק אחד בזרוע אחד בכתף קא' מזה וקא'
 מזה שמונה עשרה חוליות בשדרתו קשעם פראם שמונה במאר ששה
 במפתחי חלב חמשה כנקביו כל אחד מאלה ממוח באהל אימתו בזמן שיש
 עליהם באר ברואי ואם אין עליהן ממוחין כמסא ובחגע ואין ממוחין באהל

אלו הן גמטריאות שבתורה

ארבעים ראשי תיבות מאותן חילוקים כולל יעקב מלאכים י יסבח מעמיק ראשי תבוא
 ישראל טוח סבן כעביר חבלי מטיח עד אשר יקום האדם כסא א תסת
 ראשי תיבות תפלת טבור תועבה ותשא כל העדה ראשי תיבות וליל תשיעי
 אל חב כליה להור המדכר על דבר המרבליס א כלי ראשי תיבות כהן לוי ישראל
 סמע ראשי תיבות שדי מלך עולם ועוד טאו מרזם עיניכם ועוד כהר
 מנחה ערבית אול אחי לרודי ורודי לי ודגלו עלי אהבה גימטרי' ניום המטיס
 הוידע טאם תורה לישראל כימן כעקם חסר כהן והם פסילי עזרת
 גשים עבדים קטנים

קטנים שכורים חרשים פומים רעים בונים קרובים מוועבדברי . הנה כי כן יצונו
 גבר אל תקרי יצונו אל יצונו כי כן בגי' מאת ברכות . מעקה מזוה עירובין
 קידוש הכרמל . חת מכפר יחיד אמלא בגי' פמונים טנה . אברהם הוליד בגי' ה
 דומה . טוטנה בגי' אקרי רק רע בגי' רטע . בסיון פרדס נדרשת התורה
 פטור רמז דרש פוד . בטבס בגי' מטה . כי היום יי' נראה בגי' אהרן . אליכס
 בגי' מיכאל . בראשית בגי' כראשונה דאת אלהיכ סיקבלו ישראל תורה . כטיס נר
 סאור יעשו מאליהן . פטיס בגי' פוטטר מוחרים ישמעאלים מדינים והיא רחוקת
 בגי' פרה אדומה . אלהי נכר בגי' און . עגל מהפה כלומר בחשבון מסכה קכה
 קטורים . מצתי בגי' שמור . זה שמי וזהו כרי בגי' זכור ושמור . אליעזר בגי'
 סלט מאות . אמן בגי' אל מלך כאמן . עתת פענח בגי' צדק פוטטר נגד פאותו
 עינה כפתו חנס . חת סאור בגי' תורת . ונקלת אחיך בגי' מחלוקת . שבוטרת
 בגי' טטה כסין עלה והוריד תורה .

אמר ה

ממעון ברי' יוסף כל המצות כולן כיפנו לישראל בפרה היא חוץ
 מסבת טבאמר בגי' וכין בגי' ישראל אמר פרהסיל מה טהסכל
 חדיטאו ולא יכחשו רונה לומר אמונת חמדו לעבין חסבת כמו כמו סבתו טטת
 ימים עטה יי' את השמים ואת הארץ

נתחוק

חוק

תס ונאלס פסטר הזה תקלות לאל יוס פלימי
 נו' לארס כסלין סנת קרעו' ליצירת כמדרכת
 קאטטכדינה אסר היא פחת אדונככו המלך
 חלל דייטו ודיטבו חרש ודידי ודידי

157